

THE LITHUANIAN WEEKLY
„Vienybė Lietuvių“
Published every Wednesday
Brooklyn, New York.
Yearly subscription rates:
In the United States and
Canada \$2.00
To Foreign Countries \$2.50
Advertising rates on applica-
tion.
Address all communications
to publishers:
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

VIENYBĖ LIETUVŲ

„Vienybė Lietuvių“
Išleista kas trečiadienį
Brooklyn, N. Y.
Prenumerata metams;
Suvienytose Valstijose ir
Kanadoje \$2.00
Europoje ir kitur \$2.50
Prenumerata mokama iš vir-
šaus. Prenumeratos metas
skaitosi nuo laiko užrašymo,
ne nuo Naujo Mėto.
Apgarsinimų prekių klaus-
kite laišku.
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 46.

Brooklyn, N. Y., 18 d. Lapkričio (November) 1908. m.

ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Metai XXIII.

Medžioklė ant Rusijos išseiviu.

Suimėnėjimas Rusijos išsei-
vių Amerikoje jau pavirto į
rustų ir gana drastišką dienos
klausimą. Da tebeina garsi
byla Paurėno, jau caro vald-
žia pagriebė sau naujas au-
kas. Chicagoje suėmė latvij
Kristeną Rudavičių ir Apoli-
narą Aleksandravičių, regis
lenkai iš Vilniaus gubernijos.

Suėmimui savo persekioja-
mų pavaldinių užsieniuose ca-
ro valdžia pradėjo naudotis
įvairiomis prietaikomis. Ru-
davičių skundžia, buk jis 1906
metuose Latvijoje papildęs
žmogūdystę: sausio mėnesį
15 vyrų užpuolė ant turtingo
pabrikanto Kinze natų Be-
neroje, tris ypatus užmušė, ap-
vogė namus ir pabėgė. Alek-
sandravičių gi kaltina už ne-
tikų popierių dirbimą Vilniu-
je, gal pašpartų.

Suimtas Rudavičius nuo
tokios kaltybės ginasi. Kada
atsitiko minėta žmogūdystė,
jis gyvenęs 90 mylių atstui, ką
galį šimtai liudininkų patvir-
tinti. Bet ar mūsų valdžia ir
Rusijos valdžia duos tam žmo-
gui progą išsiteisinti, ar bus
čia pakviesti liudininkai gel-
bėti vieną žmogų, kurį caro
atstovai jau turi savo naguo-
se?

„Chicago Daily Socialist“
kursai apie tuos areštavimus
plačiai aprašė, sako:

„Jeigu šitas žmogus bus į
Rusiją gražinamas, tai jis bus
stačiai paduodamas į karės tei-
smo rankas, kuris slaptuose
kambariuose savo auką iškan-
kins, bekvošdamas žinių apie
revoliucionierius, o paskui
pakars. Jam nebus duota pro-
ga apsiginti.

„Rudavičius, prastas kai-
mietis, buvo kareiviu naujai
sutvertos milicijos, kurią įku-
re trumpai tegevavusi Baltijos
respublika, ir dalyvavo kelio-
se kovose, kurias ta nauja res-
publika vedė tuomet prieš pa-
griuvusią caro valdžią.

„Po keleto skerdynių, ku-
rias dragunai Latvijoje pada-
rė, Rudavičius išbėgo į užsienį.
Vienintelė buvo jo kaltybė,
tai dalyvavimas kovos bure-
liuose. Jis net prie kaimiečių
sukilimų nebuvo prisidėjęs,
vien tik buvo kareiviu naujai
įkurtos respublikos.

„Žmogelis visai prastas, ne
mokytas, vos tik galys pasira-
šyt. Jis yra lietuvis“ (taip sa-
ko minėtas laikraštis, vienok
regis, suimtas yra latvis), „ir
labai sunkiai šneka rusiškai.
Ketinimas sugrąžinti Rusijon

į taip išgązdino, ir prislegė,
kad gaila į žmogų pažiūrėti!
Jis rodos bijosi kiekvieno ir
visoko. Jis net ir tais nebeu-
sitiki, kurie galvą deda už jo
išliuosavimą“.

Apie kitą Chicagoje sum-
tąjį tas laikraštis tarp-ko kito
šiai pa rašo:

„Aleksandravičių gi kaltina,
buk jis, su kitais susitaręs, dir-
bo netikrus dokumentus, ir
tuomi „padaręs skriaudą Vil-
niaus katalikų seminarijos re-
ktoriumi“. Aleksandravičius te-
ra 20 metų vaikas; už tą pa-
čią kaltybę jis jau buvęs Ru-
sijoje teistas ir nerastas kaltu.

„Keletas savaičių atgal rusų
konsulis, baronas von Silling
įdavė Aleksandravičiaus foto-
grafiją Pinkertono šnipams, ir
nuo tos minutės pradėjo šnipai
vaikina gaudyt. Prasidėjęs
Rusijoje politiškais perse-
kiojimams eiti sūtryn, vaiki-
nas pabėgo Amerikon ir šni-
pų vuoslės jį surado Chicago-
je.

„Pinkertono šnipai labai gu-
driai mokėjo apsukt vortink-
lais savo auką, įkalbinėdami
jam geruoju sutikti ant sugrą-
žinimo į Rusiją, kur nieko
blogo jam girdi nebusią. Tu-
mi mat norėjo slapčiai apdirb-
ti savo juodą darbėlį ir nesu-
keldinti visuomenės. Ir vaiki-
nas sutikęs, kad jį grąžintų!...
Bet aišku, kad valdžia jį nori
išgauti su politiškais tikslais
ir kad tik syki Aleksandravi-
čius įkels koją į Rusiją, tai jau
bus pradėta jo kelionė Sibi-
rijon, į karo teismą arba prie
palengvėliu kankinimo mir-
ties“.

Toliaus minėtas socialistų
dienraštis priveda štai kokį
svarbų faktą, kurs liudija,
kad caro valdžia išrengė ant
Amerikon pabėgusių revoliu-
cionierių bjaurią medžioklę.

„Keletas mėnesių atgal —
sako tas laikraštis — New
Yorko prielaukoje išsėdo nuo
vieno laivo šešios dešimtys Ru-
sijos slaptų policistų. Šitie vy-
rai pasiliko išsiuntinėti į visas
didesnes ateivių kolonijas,
kuriose su Pinkertono šnipų
pagelba ir pradėjo savo darbą.

„Pinkertono šnipai tapo
nusamdyti talkon darbuoties
iš vieno su Rusijos šnipais —
rankioti žinias apie rusų revoliu-
cionierius, kuriuos ir areš-
tuos išradę kokį nors neva
kriminališką apkaltinimą. To-
kiu būdu išgavę Vašingtono
valdžių pritarimą, ir išdavins
įtartus žmones kruvinoms ca-
ro valdžios rankoms, kurios
įtaisė baisiausį 20-jo amžiaus

Raudonąjį Nedėdienį; toms
rankoms, kurios kankino ma-
žas mergeles.... Štai į kokią
vietą pasistatė save Amerikos
valdžia areštuodama Ankidina
Jatovskį, Joną Paurėną, o da-
bar Aleksandravičių ir Ruda-
vičių, pasitarnaujant Pinker-
tono detektivų agentura ir ca-
ro šnipais.

„Niekas nežino, kiek šimtų
revoliucionierių fotografijų
yra pinkertoniečių rankose;
bet tas jau yra žinoma, kad
baronas von Silling daugelį
tokių veidrašių perdavė į mi-
nėtą agentūrą ir kad jau seka
paskui revoliucijos žmones
kituose miestuose“.

Nedang kas galima prie šito
pridėt. Tas bjaurus caro val-
džios pasikėsinimas yra su-
prantamas kiekvienam Rusijos
išseiviu. Nesuprantamas tik
Jungt. Valstybių valdžios
prielankumas carui.

Bet tas atneš savo naudą,
tarp visų išseivių abelnai ir
tarp lietuvių skyrium: pamatę
didesnę pavojaus šmėklą iš
valdžios pusės, pirmiečiai susi-
artins tarp savęs ir nebeves
tokios paikos kovos, kaip ve-
kad ir pas lietuvius buvo ik-
šiolai vedama prieš įsivaidin-
tas šmėklas maksimalistų, so-
cial-revoliucionierių, etc.
Jau tas džiuginantis apsireiš-
kimas ir dabar duodasi pas
mus matyt....

Lietuvių visuomenė su vi-
sais pirmiečiais amerikiečiais
vienbalsiai privalo protestuoti
prieš tą medžioklę ant revoliu-
cionierių. Tam tikslui jau yra
rengiama didžiuliosios mies-
tos mass-meetingai, kuriuose
lietuviai privalo dalyvaut. Ke-
tinama net sutverti nuolatinį
komitetą, kurio pareiga bus
rinkti aukas gelbėjimui suim-
tųjų ir gynimui jų nuo išdavi-
mo Rusijon.

Vargomatis.

Lietuvių civilizacija izlauk.

(Išpuzdžiai kelionėje į tėvynę).

Viduryje rugšėjo mėn. lai-
vas „Fridrich der Grosse“, iš-
risdamas juodus dumų kamuo-
lius skubinosi apšviesti vāde-
nis Hudsono upės.

Kiek tik buvo pasažierių,
nors ir negalinciu, visi stengė-
si išeiti ant viršaus, kad pa-
žvelgti paskutinį sykį ant tos
šalies, į kurią su tokiu įsitike-
jimu keletas metų atgal
kiekvienas skubinosi. Neno-
romi kiekvienams iš keliaunin-

kų, kada pažvelgė dabar ant
kaskart atsitolinačių pakraščių
Amerikos, atsiminė toji diena,
kada pirmą syk pamatė tuos
kraštus, kurie siulė šviesią, be-
vargų ateitį....

Ar ta pati mintis buvo da-
bar pas kiekvieną apšviestą
šitą šalį, vargu—begalima bu-
vo mįslyt. Išvažiuojant iš
uosto beveik visų pasažierių
buvo girdėt balsas: „gud baj
Amerika“! Bet tame balse
nebuvo žymės atsisveikinimo,
kuriame būtų gailėstis, ilgėsis
paliekamos šalies; ne! tai bu-
vo ironija,—kartį ironija, iš-
reiškiamą visų paragavusių to-
sios „šviesios ateities“, kurią
manė rasią tojoj „prieglaudos
šalyj“.

Bet aš nesigilinsiu į viską,
kas mus klydė Amerikoje
ekonomiškai-politiškose sąly-
gose. Tą atidėsiu kitam pa-
rankesiam laikui. Dabar
priminsiu čion vien išpuzdžius
kelionėje; ir pamėsiu juos
čion dėl to, kad mums dar iš
tėvynės čionai atvažiuojant,
mumis palydžiantieji linkėjo,
kad mes pribuvę į laisvesnę
šalį labjau išsilavintumė pro-
tiškai ir pagrįžę atgal tėvynėn
tąjį išsilavinimą perduotu-
m savo draugams—broliams
gyvenantiems priespaudos ša-
lyje. Tasis—tai klausimas man
labai ir puolė į akis grįžtant
namo, kada atminiau mano
draugų linkejimus. Jis puolė
labai aiškiai todėl, kad va-
žiuojant ant laivo labai buvo
žymūs tautiški skyriai. Tiejie
tai ir parodė, kokioje dozoje
mės, lietuviai, parvešime taip
laukiamos kultūros-civilizaci-
jos.

Neišrišamas klausimas, ko-
del lietuviai visame—kame sto-
vi žemiaus už kitas tautas.
Vaziavome keleto tautų: vo-
kiečiai, anglai, lenkai trijų
skyrių: Vokietijos, Austrijos
ir Rusijos; žydai, lietuviai ir
maskoliai. Lietuvių ir mas-
kolių vaziavo už vis mažiaus.
Bet kaip nemalonu yra tas pa-
tėmyt, kad iš visų vaziavusių
jų visuose apsiėjimuose lietu-
viai pasirodė daug žemiau sto-
vinti už kitų tautų pasažie-
rius!

Iš visų pasažierių—žydai vi-
sur—kur atsižymėjo: kajutas
jie išsirupino sau geresnę, val-
gymą geresnį ir skyrium visa-
da duodavo. Tas atsitiko už
tat, kad žydai vienbalsiai pa-
reikalavo to. Krikščionis—gi,
vietoj sau to pareikalauti,
pradėjo nirsti ant žydų, kam
jie turią geresnį valgi. Ypa-
tingai atsižymėjo lietuviai,
nors jų nedaug buvo. Pradė-

jo prikalbinėti lenkus, buk
žydai tyčia prikalbėję laivo
vyriausybę, kad krikščionims
neduotų gero valgio!.. O lai-
vo vyriausybė, girdi, daugiau
žydams pritarianti, taip ir da-
ranti. Pakilo bruzdėjimas,
agitacija. Tarp lenkų atsirā-
do trys (iš Rusų—Lenkijos), ku-
rie nurodinėjo nelemumą šio
uzmetimo. Iš lietuvių—gi bu-
van aš tik vienas, kurie matėm
priežastį blogesnio krikščio-
nims padėjimo, ir turėjau
daug vargo, kol prirodžiau jų
klaidą. Tiesa, jie perstojo
siunde, bet darbas buvo jau
atliktas. 25 rugšėjo lenkai
Galicijos ir Poznaniaus pakėlė
riaušes prieš žydus. Iš kilo
peštynės, drabužių draskymas,
drabstymas visokiais purvais,
o kadangi lenkų buvo daug
didesnis skaičius už žydų, tat
paskutiniems but prisieję
riestai. Matydami tą, vokie-
čiai, taipgi maskoliai, lenkai
Rusijos pasaukė kapitono pa-
gelbininką, kurs atėjęs nutil-
dė ir iššaukė iš abiejų-pusių
žmones, kad pasiaiškintų.

Iš žydų pusės tuojaus atsisky-
rė trys, bet iš lenkų neatsirado
nei vieno paaiškint ko jie no-
ri. Tik vienas lietuvis pasa-
kė, kad žydai reikią išnaikint,
nes jie pjauną krikščionis, ge-
rią jų kraują ir taip visokiais
budais stengiasi, kad krikščio-
nis iki „sudnos dienos“ panai-
kint nuo veido žemės. Žino-
ma, prieš tokius argumentus,
ir vyriausybė ir patis žydai
nieko neatsakė, tik paklausė,
kur jis gimęs. Lietuvis pra-
nešė, kad jis gimęs esąs „Pols-
čioj“, Rasėnių paviete. Kapi-
tono pagelbininkas nusijuokė,
patekšeno jam per petį ir pa-
sakė, kad jie senai jau sten-
giąsi krikščionius nuo žydų ap-
gint, ir tikį, kad jų darbas ne-
liksiąs be vaisių. Liepė tik
toliaus pasakyt visiems len-
kams, kurie kelią riaušes, kad
apsėitų ramiai, nes kitaip Bre-
mene priverstas busiās suare-
tuot visus. Žmogeliui—gi lie-
tuviui liepė eit į virtuvę, kur
jam duosią vieną keikšą ir
stiklą alaus. Nors vardan len-
kų ir visų neužganėdintų žy-
dais, nulemė tik vieną žmogelį
ir tik vienu stiklu alaus, bet
„krikščionis“ liko užganėdinti,
kad jų „skundo“ išklause.

Žmogelis ir visi jo draugai lie-
tuviai ir lenkai ant tiek tam-
sus buvo, kad nesuprato tame
sau baisaus išjuokimo! Ap-
šviestiesniejie—gi to jiems nen-
rejo išaiškinti, kad vėla nepa-
kiltų ergeliai.

Po to incidento apšviestes-
niųjų šaka aiškiai atsiškyrė, ir

buvo vaziavimas kur—kas pa-
togesnis, nes kas vakaras susi-
eidavome papasakoti išpuzdžius
išneštus iš „laisvosios“ šalies,
taip gi ne vieną syk apkalbė-
jome, ką mes veiksime toje
šalyje, į kurią diena iš dienos
vis artinamės. Mūsų susieji-
mai atnešė savo vaisius, nes
lenkai Rusijos ir žydai, kurie
dar laikėsi fanatizmo, didžia-
ja dale prisidėjo prie mūsų.
Ir kaip linksma buvo, kad ko-
kius tris vakarus baigiant van-
denio kelionę, kilo į padanges
aidai „Varšavietės“, „Marse-
lietės“ ir kitų laisvės dainų,
kuomi visų keliauninkų buvo
atyda atkreipta. Žinoma, gal
tuomi atkreipėme mės ir „ne-
geistingą“ dėl savės stydą, bet
kadangi mūsų entuziazmas
buvo aukščiausiam laipsny,
tai visokia atsarga mums bu-
vo niekai.

Ką gi mano draugai—lietu-
viai tuom laiku darė? O gi
viens (iš „W. Britain, Conn.“)
pasakojo man, kad jie dar pu-
kiaus sudainuodavę. 12 metų
išbuvęs ir nei vieno vakaro
nepareidavęs nusiminęs; visa-
da budavę iš ko išgert ir dai-
nų netrūkdavę padainuot. Lie-
tuviška daina man visada bu-
vo maloni, todėl paprasčiau
kad padainuotų. Prigelbėjus
dar kitiems prašyt, jis užtrau-
kė:

„Vakar buvo lašiniai, šiandien
arielkėlė,

Kas gi mane pabučiuos, kad
ne bus mergeles“...

Mano geismas išgirsti lie-
tuvišką melodiją užganėdin-
tas buvo.... Dar užklausiū,
ar yra kokia draugystė tam mie-
stely, ar lietuviška parapija, ar
maž „cicilikų“, kuopa. Jis pra-
nešė, kad per 12 metų negir-
dėjęs New Britaine jokios
draugystės nei kuopos, o apie
parapiją nieko nesakė, tik pa-
sakė, kad kunigai „visi, esą,
velniai“.... Tiek New Bri-
tainietis turėjo pasakyt. Du
lietuviai vaziavo iš Chicagos
ir du iš Brooklyno. Tie ir gi
apie jokiais draugystės nesap-
navė. Tik viens chicagietis
(15 metų metų buvęs Ameri-
koj) pasakė, kad klebonas
(Kriaučiūnas) labai keikęs per
nai cicilistus, bet jau jis ir be
keiksmo žinąs, kad cicilistai
tai esą ardytojai ramumo, nes
ir Amerikoje dėl jų darbai
sustoję.... Apie brooklynie-
čius tai jau nér ko ir kalbėt,
nes man papasakojo, dėl ko
bedarbė ir kitus tam panašius
dalykus; jie ir gi apsiėmė iš
savo pusės pasakyt „istoriją“,
ir pasakė, kad kunigo stuloje
esanti visa galybė, nes kada

sykių kunigas važiuos be stulos, tai jam antyje pradėjęs katukas kniaukt, ir nuo to sykiu atsidėjęs važiuot be stulos....

Štai mano įspūdžiai nuo lietuvių! Štai lietuvių civilizacija išlauk! Štai vaisiai pragyvenimo Amerikoje 10-15 metų!

O aš atmenu, kad išleisdami mane draugai išreikšė viltį, kad kaip aš, taip ir kiti nukelavusieji užsieniūs daug gero padarys jiems (likusiems tėvynėje) kaip medžiagiškai, taip ir dvasiškai. Nelaimė! Draugai, jūsų viltis toli liks neužganėdinta.

Ar „amerikonai“ nepriversiti bus mokinties doriškai ir protiškaip pas savo prislėgtus „vyžotus“ ir „klumpėtus“ brolius tėvynėje, yra didelis klausimas. Cion praneša draugams-skaitytojams „Viebes“ įspūdžius kelionės iki tėvynės; neilgai trukus pranešiu įspūdžius iš pačios tėvynės, nes manau pasibaladot po jos užkaimpius ir persitikrinti, ar tik ištikrųjų priaspauda per 10-15 metų nepakėlė mus brolius civilizacijoje, negu amerikoniška „laisvė“.

A. Atjaja.

Lietuva-Rusija. Spal. 13 08.

Da apie daktarus.

V. L. N 45 patalpintas straipsnis p. J. Stasiulevičiaus po antgalviu: „Ką kartais žodis gali“. Tuomi galingu žodžiu esąs žodis Daugmačio, kurio straipsnis tilpo viename iš pirmesnių V. L. numerių. Sunku perduoti autoriaus mintį, tai gi privesiu žodžius: „Daktarai Matulaitis ir Rutkauskas pradeda aimanuot, kad tai... jie nesurandą „vaistų“ atpratinti lietuvius nuo „šundaktarių“, nes tarp kitko jie nenorį mat savęs pasigirti laikraščiuose, kaip „stebukladariai“, tai ne jų amatas, kaip priklausanti prie „Gydytojų draugijos“ ir... O Viešpatie!... jie net negali panašų „stebuklų“ k. t. „institutai“ prizadėt ir padaryt, nes tai... pinigų stoka ir vėl—gėda matyti laikraštyje savo paveikslą šale apgaviko“... Skaitytojas be abejonės stebisi, kas čia norėta pasakyti, ir aš stebiuosi, bet tas neišsiaiškina ir toliaus. Logika ir toliaus ta pati. Viskas galima suprast tai užmetimas, kad mažai rašo ir patarimas „daugiau veikti su plunksna savo žmoniui naudai, (negu) su lancetu“. Sako, angliški magazinai pilni straipsnių apie higieną, už tai juose apsigarsinę stebukladariai neturi pasisekimo ir priversti kreiptis į lietuviškus. Toliaus išsireiskia ir apie apgavimus apgarsinimus laikraščiuose visokių institutų: „Tam užbėgti gali mūsų tautiečiai gydytojai, pasvegsdami po valandą laiko kiekvieną savaitę parašymui naujinių straipsnių. Jie pats daugiau gali apsaugoti žmones — tautiečius nuo išnaudojimo, negu šukavimas ant laikraščių už neteisingų daktarų apgarsinimus“.

Skaityt pradžia to sakinio išrodo, jog jis yra priešingas

apgavimams apgarsinimams, pabaigoj jis priešingas užsi puolimams ant apgavimų apgarsinimų. Kogi ištikrųjų p. Stasiulevičius nori? Ar kad daugiau gydytojai rašytų? Pasergetų nuo apgavimų institucijų. Link pirmo klausimo galiu pasakyti, kad mes ne tik rašysim, bet ir kalbėsime gyvu žodžiu apie higieną. O apie apgavimus apgarsinimus — aš norėčiau, kad kas kitas, ne gydytojas tuomi užsiimtų; bet jeigu nieks kitas neapsiims prasergeti nuo apgavimų, tada — ką darysi, reikės tam klausimui keletą valandų pašvesti.

Apie angliškus laikraščius, vadinamus magazinais, aš tiek galiu pasakyti; jog juose apgavimų apgarsinimų visai nėra. Pirm keletu metų jie buvo taip lygiai užkimišti apgavimų kaip ir mūsų lietuviški. Kovą su apgavimais gydytojais vedę ypatingai „Colliers Weekly“. Ir kad žinotum, kokį gyvatyną sujūdino! Ką mūsų gyvatūkai! Buvo tokių, ką sudėję buvo milijonus dolerių žmonių apipilėsimui. Rezultatai buvo toki, kad visi švaresni angliški laikraščiai išmetė apgarsinimus šundaktarių ir apgavimų gyduolių ir šiandien jų jū nerasi nei viename švaresniame magazine. Už tai tie apgavikai užverčia mūsų laikraščius. Gal buti tame yra kiek kaltės lietuviškų daktarų, jog neikvaliai atkreipia atydą ant tų apgavimų; bet nereikia manyt, kad daktarai vedė kovą angliškuose magazinuose. „Reporteris „Colliers Weekly“ vardu Adams nebuv gydytoju. Žinoma, mes tame kaip ir kituose reikaluose esame atsilikę nuo anglų, bet sulauki atsitaisys. Povaliai visuomenė pajus savo skriaudą ir privers laikraščius išmesti apgavimų apgarsinimus.

F. Matulaitis, M. D.

Butų gerai užbaigus ginčą

(Prie leidimo V. Kudirkos raštų).

Tėvynės Myletojų Draugystės pirmininkas, p. Balevičius, „Vienybės Liet.“ num. 44 plačiai rašo apie leidimą visų V. Kudirkos raštų ir apie busiančią konkurenciją dėlei tų raštų su privatiškais leidėjais.

Ginčyties dėlei išleistų jau raštų visai nereikia. Visos pajėgos, literatiškos ir finansiškos, tebunie sunaudojamos surinkimui ir suredagavimui dar neišleistų Kudirkos raštų, kurie yra „Varpe“ ir „Ukininke“, o ypatingai parašymui Kudirkos gyvenimo ir darbų — biografijos, kas turi daug didesnę pirmystę. Išleisti raštai jau liekasi antroje vietoje.

Bet apie nesurinktus Kudirkos originališkus raštus nieks nieko nemini, o pagal tai ir manyti galima, jog niekas ir nesirūpiną apie tų raštų tvarkymą, kaip ir parašymą biografijos. Ginčai vedami dėlei perspaudzinimo išleistų jau Kudirkos vertimų.

Kiek yra pinigų TMD. išde, tai toli dar bus maža išleidimui neišleistų raštų ir biografijos. Išleidus dar neišleistus raštus ir esant pinigų, o išsi-

baigus tuliems vertimams, bus galima perspaudinti juos be baimės konkurencijos privatiškų leidėjų ir nuostolių Tėv. Myl. Dr.—tei.

Negreita mes pamatysime ant scenos lietuvių kalboje Kudirkos vertimus: Byrono „Kainą“, Mickevičiaus „Velines“, Schillerio „Orleano Mergelę“ ir „Vilių Tell“, kurių nereikalingas perspaudini mas kaštuotų kelis šimtus dolerių, ir už kuriuos galima išleisti kitus naujus, populiariškus raštus, bet pirmą išleidus Kudirkos originališkus raštus su biografija.

Visų išleistų jau Kudirkos vertimų esti „pilni svirnai;“ išleidus juos antroje laidoje reikėtų į „kugius kranti“.

Štai faktai:

„Kanklės“ I dalis, kurias parupino nabašninkas V. Kudirka, išleidau 1895 metuose (13 metų atgal) 3000 egz. ir ir šiandien tebeguli „svirne“ jų pusė.

„Laisvos Valandos“ išleidau 1899 (9 metai atgal) taipgi 3000 egz. ir „svirne“ guli apie 800 dar. O „Laisvos Valandos“ juk tai yra originališkas ir populiariškas Kudirkos darbas!

„Amerika Pirtyje“, parašytą Keturakio, išleidau 1895 m. (13 metų atgal) 3000 egz. ir „svirne“ guli pusė. O „Amerika Pirtyje“ juk tai veidrodismų sodiečių gyvenimo, populiariškas ir visiems suprantamas veikalas, daugur buvo vaidinamas, ir kaip mažai toji knygelė pasklidusi tarp žmonių, nors reklama buvo gana plati! To mažo skaitliaus, 3000 egz., pusė guli „svirne“.

Na, o išleidus „Kainą“, „Velines“, „Orleano Mergelę“ ir da vienoje arba dviejose knygose (tomuose), lietuviams nepažįstamus veikalus, kurie negreita pasirodys ant lietuviškos scenos, tai išleidus nors 1000 egz. visi gulės „kugyje“ arba „svirne“ ir dovanai tik užims vietą ir nandos lietuviams neatneš jokios. Štai Asnyko „Keistutis“ ir Slovackio „Mindaugis“ jau dangeliu pažįstami iš istorijos veikalai, o kaip retai jie apsiereikė ant mūsų scenos? Išleistų jau raštų užteks ilgiems metams.

Kudirkos troškimu buvo ir TMD. siekiu yra išleisti moksliškas knygas ir platinti apšvietimą. Taigi ir tegul taip buna. Leiskime Kudirkos dar neatpaudintus raštus ir patį dvasės didvyri, Kudirką, parodykime lietuviams išleisdami jo biografiją, o tuomi atlikime tikrai svarbų ir jubilėjinį darbą. Leisdami—gi jau išleistus raštus, nors ir jubilėjaus paminėjimui, pasirodysime silpnučiais, negalinčiais atlikti to, kas turi būti atlikta pirmiausiai.

Kudirkos jau išleistų (originališkų ir daugiausiai versimų) raštų yra apie 70 lankų (arkušu) 1120puslapių in 16mo (šešiolikinio) didumo. Neapspaudintų—gi Kudirkos originališkų raštų „Varpe“ ir „Ukininke“ bus antra tiek, kaip išleistų jau. Taigi darbo suredagavime tų raštų yra daugybė. Tegul sumanytojai, Centro Komitetas ir Liter. Kom. tik dirba. Išleidimui

tų raštų reikės mažiausiai \$2,000. Taigi visai nėra pamato ginčyties, reikia tik visiems dirbti ir dirbti, idant Kudirkos originališki raštai pasklintų tarp žmonių.

P. Mikolainis.

Augalai gyvūnų prano-kėjai.

Neišpasakytas žmogaus žingeidumas! Apie ką seniau žmogui buvo uždrausta ir mąstyti, jis dabar tą nori nuodugniai pažinti. Seniau žmogui buvo paliepta į viską nurodytą akiai tikėti, o dabar jis nori suprasti, kur teisybė, o kur melas. Žmogaus žingeidumas ir pastumė jį iširti, kur gyvenimas prasidėjo, kas seniau dėjosi. Ir mes dabar pasiekę savo pratėvi, gyvūnų iš vienos kletkos keliaukim toliau, nes per anksti dar sustoti; mes da tik ant vidurkelio. Pasilsėti suspėsime!

Ištirinėkim ir pamatysim, kad nevisi vienkietkiniai organizmai vienodi: vieni jų ima maistą stačiai iš gamtos, kiti priima jau perdirbtą kitais organizmais. Tuos organizmus, ką maitinasi kitais organizmais, mes vadinam gyvūnais arba gyvuliais; o tuos ką patį iš gamtos ima sau maistą, mes vadiname augalais. Tokiu būdu, vieni organizmai maitinasi organišku maistu (augalais ir kitais gyvūnais), kiti minerališku. Augalai moka iš mineralo padirbti organišką medžiagą; gyvūnai to darbo atlikti negali. Kadangi gyvūnai negali apsieiti be organiško maisto, tai ant žemės turėjo pirmiau atsirasti tokie organizmai, kurie sau maistą rasdavo stačiai gamtoje. Tokiu būdu, pirmutiniais žemės gyventojais buvo augalai. Dabar mes galim pasakyti, kad vienkietkiniai gyvūnai paeina nuo vienos kletkinių augalų. Dabar mes drąsiai galim pasakyti, kad mūsų seniausių organišku pratėviu buvo vienkietkinis augalas.

Tų augalų gyvenimo budas ir sustatymas buvo labai prastas. Tai buvo kletkelė organiškos medžiagos, kuri dar turėjo savo branduolį. Ta kletkelė nuolat reikalavdavo atnaujinimo savo organizmo medžiagos. Tą gi atnaujinimą iššaukdavo chemiškos organizmo atmainos, kurių reikalavo naujos gyvenimo sąlygos. Kletkelė jausdama reikalingumą naujos medžiagos įtraukdavo į save tą medžiagą, ją suslapindavo savo sriuba ir tuom ją šiek-tiek perdirbus, iš jos traukė tą, kas reikalinga atnaujinimui jos organizmo medžiagos. Netikusią gi medžiagą ji išmesdavo laukan.

Paveikslu to mūsų pratėvio gali būti dabartinių laikų Ameba. Ji maitinasi taip, kaip augščiau purodžiau. Kad palaikyti savo veslę, ameba dauginausi suskilimu pusiau. Pirmučiausia sutręsta amebos branduolis. Subrendęs branduolis išsitiesia ir per vidurį darosi plonesniu. Kada branduolis išsitiesia, tai pradeda tęstis ir visa ameba. Ant galo branduolis truksta ir vienoje amebos lieta du branduoliu. Dabar kiekvienas jų atsiduria

priešingose amebos pusėse ir ameba dar labiau išsitiesia. Toliau per savo vidurį ji pasidaro plonesnė ir galų-galais plyšta pusiau. Vieton vienos amebos jau turim dvi. Tokiu pat budu iš dviejų paskui atsiranda keturios ir tt. Buna atsitikimai, kad dvi amebos prisitartina viena prie kitos ir susilieja, o praslinkus kai kuriam laikui vėl jos plyšta. Taip atsitinka jau su augštesnėmis amebomis ir to reikalauja amebos gyvavimas, jeigu joje pritrūksta kokios-nors medžiagos. Taip ji susiliejus su kita, pasiskolina nuo tos sau atsakančios medžiagos ir toliau gyvena. Šis atsitikimas, tai seniausias įvairių lyčių apsiereikimas.

Kaip ameba dabar gyvena, taip gyvena seniau mūsų pratėviai. Ne vienas iš jų, ką buvo stipresnis panaujinimui savo medžiagos vis tankiau mēgdavo kitą organizmą „suėsti“. Tie „ėdikai“ ir davė gyvūnų pradą. Jeigu dabar vieną gražią dieną išnyktų visi augalai, tai praėjus kai-kuriam laikui turėtų išnykti ir visi gyvūnai, o tuom ir žmogus. Išnyktų, žinoma, ne tik tie gyvūnai, ką augalais, bet ir tie, ką kitais gyvūnais maitinasi. Vienas kitą beesdamas išestų visą organišką medžiagą, o naujos nebutų kam pagaminti, nes žmogus savo išminčia dar nešmoko iš akmenų duoną daryti.

Ir taip visi organizmų ir gyvūnų pratėviai, tai vienkietkiniai gaivalai, kurie esdami viens kitą, tuojaus susiskaldė ant dviejų didžiausių organizmų šakų. Puiku!

Z. A.

„Atvaziavo“.

(Pašvęsta „Denks-givingni“).

Trumpa rudens diena jau visai baigė merktis. Vėsus šiaurvakarinis vėjalis sveikino kiekvieną veidą savo šaltu pabučiavimu. Tarpe vaikščiojančių gatvėmis galima buvo pastebėti kokis tai nepaprastas gyvumas, tai mat buvo amerikoniška šventė „Padėkavonės diena“.

Abiem pusėm silpnai apšviestos Oakley gatvės tęsėsi nelygaus didumo nameliai, tarpe kurių ant kiekvieno dešimts žingsnių užėisi smuklė iš kurios tolydžio girdisi žmonių balsų burzgejimas. Iš vienos jų išėjo Žilasis, pusiau griuvinėdamas, nešinas didelį kalakutą.

— Hello, Jonai! — sušuko, sustojęs ir tiesindamas savo figurą Žilasis.

— Hello, hello! — Pratarė pakeldami galvas lyg iš miego Jonas su Antanu.

— Tai, kad tave vel...niai, tai jau tu išgrajinai?! — sušuko Jonas.

— Jau; — už tris dolerius; ale didelis! — Pasigyrė Žilasis ir nei nepajuto, kaip paleido iš rankų paukštį, kuris budamas nesurištu ir pajutes laisvę, pasileido bėgti, nepaisydamas, kad ir kojas gali suslapti purvynė.

Žilasis, matydamas, kad jo visos dienos pėlnas nubėga,

puolėsi gaudyti; Jon su Antanu taipgi pasiskubino pagelbon; bet, ant jų nelaimės, jų kojos atsakė tarnauti: — kaip tik nuo šalitakio taip ir parbloškė visus į liugyną.

— Kad tave pe-e-rrr-kunas! — purijo Jonas keldamasis visas dumblynas ir krapšydamas purvus nuo akių.

— Ma jį velniai, Antanai! Einam! — Tarė Jonai; keliantįsi iš purvyno Antaną. — Einam! Aš turiu taipgi išgrajit kalakutą nors penkius dolerius pragrajsiu, bet turiu išgrajiti. Einam! — Ir abudu, laikydamiesi vienas kito, išlię ant šalitakio nuėjo.

— Antanai! Ar yra čia dar kalakutų? — užklausė Jonas žinrėdamas per smuklės langą, kuriam už stiklo da strapaliojo antis, žasis ir kampe tupejo viena išsiputusi višta.

— Nagi, ana ve, kampe koks didelis, — pratarė Antanas, rodydamas pirštu vištą.

— Na tai einam, aš jį išgrajisiu.

Prisidarė dujys ir suėjo abudu.

Viduj kibždejo žmogiškas skruzdynas. Du smuklininko tarnai, kaip įgilti, bėgiojo, iš vieno kampo į kitą. Už šinkstaliu stovėjo Prozė, jauna moteriškė, kurios pareiga buvo kuoličiau užtrukdyti priei nančius prie stalo svečius, idant tie kuo daugiau išgertų. Viduryje, apie d'edelį stalą, aptemptą žalia gelumbe, švaitstėsi su pagaikščiais apie puę tuzino vyrų, lošė boles. Aplinkui juos vėl kamšėsi keletas dešetų, žingėdaujančių, kas išloš. Gale šinkstaliu sėdėjo pats smuklininkas, apie kurį apspitę keletas vyrų karštai ginčijosi: „Na, Jonai, dėk!“ „Petrai, skubink!“ „Tu dabar išgrajisi, tu, greičiausiai“. Smuklininkas laikydamas rankoj krepšį su kauliukais pardedais laimikį, taipgi ragino: — „Na, na, vyrai, vyrai — dabar patį didį kalakutą, na tik greičiausiai!“

Įėjus Jonui su Antanu visi suziuro; nors ateiviai ir labai juokingai išrodė, — purvini ir susivėję, bet svečiai neturėjo laiko jais užsiimti — trumpai nusijuokę vėl visi ėmėsi už darbo. Mūsų du ateiviai irgi tuoį priejo prie šinkstaliu, Jonas išėmęs penkis tarė: — Duok ką išsigerti.

Tarnas paklausęs, ką duoti, pradėjo pilti į stiklą.

Prozė, negalėdama nuo juokų išsilaukyti, buvo nusigrįžus; dabar atsigrižo ir užsveikino: — Hello, kaimynai! Hello, hello! — linksmi atsihepė Juonas ir matydamas prieš save moterišką, išsitraukęs skepetaitę mėgino apsilvalyti nuo purvų.

Tris sykius nupirkęs gerimų Jonas nuėjo prie lošimo už kalakutą. Smuklininkas pamatęs naują svečią, padavė ranką, linksmi prašnekdamas — „Na, eiksit, eiksit, — matysit kaip jūs tą didį išgrajisit“.

Jonas išėmęs sidabrinį, gavo ženklelį su skaitline; ale kokia ten ji buvo, tai jau jo akis nebegalėjo įžiūrėti. Antanas tuo tarpu šnekejosi su kitais, taipat smokančiais iš šalies.

Jonas keletą sykių ėmęs po sidabrinį, pajuto kad jau ar

vienas kėka; o laimikio kaip nėra taip nėra. Atsitraukė nuo stalo ir tuoj susidūrė su Antanu.

— Na, o ką?
— Et! — pusiau piktu atsakė Jonas.

Antanas matydamas kad Jonui nepasisekė, pradėjo šnektą apie ką kitą.

— Ar žinai, ką aš girdėjau?
— Nagi, nagi? — Užsizinį gėidavo Jonas.

— Dabar ką tik pasakojo man čia vienas, kad pas Vaškeli atvažiavo jo pačios seseris ir, viena sako labai graži!

Jonui vėl atgijo energija, ir net sušuko: „Ar tikrai!“ Ištraukė iš kišenės dar sidabrinį dolerį tarsi: — „Žinai ką? Einam pažūrėti; dar yra doleris — bus alaus „bakšas“. O jeigu tik graži, tuoj ženisiuosi“.

Antanas sutiko ir abudu išėjo. Jau buvo devinta valanda vakare. Oras visai nutyko, tarsi viskas užmigo, tik žvaigždės mirkčiojo, tarsi savo akutėmis viliodamas pas save... Žmonių dar pilnos gatvės palengva vaikštinėjo, kaip ir tūkymis damies neužkenkti tai iškilmingai naktuzės tylai.

Iš stuksančių šaligatvių namų, girdėjosi kur-kekur fort-pijavo balsai. Viename iš jų, prie silpnos šviesos sėdėjo apie staliuką keletas vyrų ir linksmai šnekučiavo. Po vidurį sukinėjoji dvi merginos ir dėstė ten esančius daiktus į tvarką, nes ką tik šiandien buvo čia įėję gyvent. Tai buvo Vaškeli gijčia, pas kurį tik šiandien atvažiavo jo pačios seseris.

Pabarškino j duris.
— Teikit! — pratarė seimininkas, o jaunesnioji mergina pribėgusi pradare duris. Už durų stovėjo Jonas su Antanu ir atidarius merginai duris pratarė: „Gerą vakarą“.

— Gerą vakarą, gerą vakarą, — atsakė linksmai mergina, — meldžiu jėiti.

Suėjus į vidų tuoj pasitiko seimininkas, ir užsveikinęs: „Gerą vakarą, kaimynai“, pa-prašė sėstis. Apsisveikinę su visais, nauji svečiai susėdo viens šale kito.

Ant stalo dege lėmpa ir gulėjo keletas knygų; ant vienos maziukės su raudonu apvadu, matėsi aiškus parašas „Revoliucijos dainos“.

Merginos, švaistėsi ikišiolai, dabar taipgi priėję arčiau stalo sustojo, laikydamos viena kita už rankos. Dabar matėsi, kad tikrai gražios merginos; jos stovėjo ir šnekučiavosi su sėdinčiais, pasakodamos atsitikimus savo ilgoj kelionėj; ypatingai jaunesnioji buvo graži, ji išrodė lyg ką tik prazdyusi pirmoji pavasario rozė.

Jonas dabar atsiminęs apie savo pažadėtąjį alaus bakšą, išėmęs sidabrinį ir kreipdamasi į seimininką pratarė:

— Na, tai parneškite alaus.
Merginos stovėdamos pažirėjo viena į kita ir įstabiai nusisypsojo: joms tai buvo naujiena; aplinkui ir gi visi šypojo. Seimininkas žinodamas savo svečius, kad su alumi nelabai sugyvena, teisinosi sakydamas: „kad... čia nereikia — čia nieks negeria“, bet Jonui neatleidžia, susijieškojęs blekinę išėjo. Jam einant per duris, Jonas pasivijo ir ta-

re: „Čielą bakšą!“ Jis matydamas, kad čia dar nei vienas bakso nenupirko jautėsi save pirmūniniu ir tuomi įgijo daugiau drąsos, o norėdamas dar pasirodyti mokytu, ėmė žiurnėti gulinčias ant stalo knygas. Paėmęs raudonu viršum knygutę, ėmė slebzuoti: „Re-e-vo-o-lli-ver die-n-nos“.

Visi šypojo žiurdami į viens kitą. Antanas gi matydamas, kad Jonui skaitymas menkai sekasi, sumanė apjuokti; ale apie skaitymą ne daugiau nuokdamas, pradėjo apie ką kitą. Jis atminė, kaip jie gaudė kalakutą, ir pradėjo: — „Et, Jonai, nesiseka tau šiandien, nei kalakutas gaudyti, nei skaityt“ — ir išpaskojo visą jų istoriją su kalakutu.

Juokėsi visi iki sotės; dabar tik jie suprato klūtį, delko Jonas netaip švarus atrodė, nes tas buvo gilesnį liugyną išmėginęs nupiešti savo paveikslą.

Parėjo ir seimininkas su alumi; pastatęs blekinę ant stalo, atidavė Jonui likusius pinigus; šis pamatęs, kad seimininkas neišpildė jo noro, ėmė puryti:

— E, kad jų! tai ką čia dabar gersi? tai jau tik žmogus..

Paėmęs stiklą, pripylė ir užsveikino merginą, aplinkdamas kelius šale savą sėdinčiams.

— O, čiu, ačiu, — aš tai negeriu, aš jo visai negeriu, — atsakė mergina: bet Jonas to nepaisydamas išgėrė savo ir pripylęs stiklą, priverstinai įdavė į ranką, kad turinti būtina išgerti.

Mergina atidavė stiklinę šale savę sėdinčiam vaikiniui, pasiteisindama, kad tikrai negerianti. Vaikinas, nors kaidada ir išgėrdavo stiklą — kitą, bet dabar visai neturėdamas noro, užsveikinęs antrą šale savę, paragavęs truputį pastatė ant stalo stiklinę su alumi.

Jonas dar mėgino paraginti gerti; bet matydamas, kad da lykas neina jo vėžemis, dairesi tylėdamas tai į vieną tai į kitą pusę..

Tuo tarpu kiti ėmė šposuoti: — „Baltrau gerk! ką tu čia? nebūsi prakeiktu dėl to stiklo alaus, išgerk ir gana.“

— Gali nebijoti nieko, — atsiliepė kitas.

— Gali daryti ką nori; tik turėk pinigų — busi išganytas; už pinigus nusipirksi ir Dievą ir dušią ir dangų ir liksi šventu, o po smert įkels dar į altorių.

— Įkels da ir gyvą į altorių, tik pinigų reikia, — pritarė jaunesnioji mergina, iš Europos atvažiavusi viešnia.

Joną su Antanu tarsi ant dagilių pasodino tokios šnektos ir kaip nudiegti sėdėjo nekručėdami ir tik žiurdė į vieną daiktą; jiems jau čia daug baisesiu buvo, kaip kalakutas gaudyti.

— Na, kazi kaip su gyvu?!

— Bandė ginčyti vienas.

— Nagi klausykite! — Vėl pradėjo mergina. — Aš žinau tikrą tokį atsitikimą ir aš tam stoms papasakosiu.

— Na, na, meldžiame papasakoti.

Meldžiu paklausti. Mažiam katrie iš tamsių ir žinote Krekenavą. Taigi tenai dabar neseniai vietinis klebonas N.

dviejų parapijos merginų V. ir M. J. paveikslus nupiešė ant drobės, gražiai, tautiškai-lietuviškuos rubuos ir patalpinė į didįjį altorių; ir iškelia jį augstyn tiktai laike mišių, o taip, visados jis yra nematomas, ir žmonės savo karštas maldas joms teikia.

Čia visi ėmė linksmai juokties, o vienas užklausė: — Kuomgi klebonas išteisina tą savo darbą?

— Kuomgi! — Tesė toliaus mergina. — Nagi sako, jos yra ties, o vienas užklausė: — Kuomgi klebonas išteisina tą savo darbą?

— Kuomgi! — Tesė toliaus mergina. — Nagi sako, jos yra ties, o vienas užklausė: — Kuomgi klebonas išteisina tą savo darbą?

Čia visi ėmė linksmai juokties, o vienas užklausė: — Kuomgi klebonas išteisina tą savo darbą?

Dabar visi pasidalino į kuopeles ir šposavo apie tą naują pasaką, kaip gyviems patekti į altorių.

Tuomet tarpu seimininkas atsikreipė į jaunąją merginą ir pratarė: „Lili, uždainuokit ką nors!“ Neuzilgo abi viešnios pasišnabzdėjo ir plonu skambėniu balsu užtraukė: „Drąsiai, draugai, mes sustokim, ginti teisybės, tiesos“, ir tt.

Aplink sėdinčiąjį taipgi mėgino išbandyti savo storus basus ir ėmė skambėti susilieję į vieną melodiją visa gričia, taip iki pabaigė.

Pabaigus, Jonas su Antanu visą laiką žiurdėję, dabar atsi sveikino ir išėjo. Ant gatvės išėjus Antanas vėl pirmasis užklausė Joną:

— Na, o ką? ...
— Et, po velnų! — atsakė Jonas.

— Jos tur but nei į bėžnyčią neina — patėmijo Antanas. — Dar grinorkos, o mat jau ką kalba: apie kunigus, tuoj apie altorių ir dar ką!.

— Be abejonės, — užtikrino Jonas — jos bedievės. Matai nei alaus negeria, nei ką; tai jau ner ką nei kalbėt, kad jos būtų katalikės; ir giesmes da kokias ten gieda!.

— Reiks kunigėliui nuejus pasakyti, — pridurė Antanas.

— Jėė, — susimaišęs atsiliepė dar Jonas, nes jam galvoj jau viskas sukosi: kalakutas, graži atvažiavusi mergina, altorius ir visi nepasisekimai, taip jį sumaišė, kad jis nieko dabar daugiau negalėjo kalbėti, tik priėjus iki kampui pratarė, paduodamas Antanui ranką:

— Na, sudiev...
— Sudiev, sudiev, — atsakė Antanas ir nuejo abudu į savo namus, mąstydami apie savo šios dienos vargus.

Jiems išėjus, pas Vaškeli dar girdėjos, dainų balsas ir paskui besiskirstančių šposavimai apie gyvus šventuosius ir... iki pasimatymui..

Vaikas.

Laiszkai isz Lietuvos.

Skriaudžiai. Suvalkų g. (Ištrauka iš laiško)... „Giltiniečiai“, (plėšikai, prisidenge anarkistų spalva) tiesa, apiplešė daug klebonų, — pas vikarus, rodos niekur nebuvo. Pereitą metą liepos mėn. die nos laike, atsibaldė pas kunigą Bludzių (Skriaudžių kleboną) nepažįstamas vaikas ir paprašė paaukauti revoliu-

cijos reikalams 25 rublius. Pasidejęs — sulygo tik ant 10 rub. Vaikinas, priėmęs pinigus, paliko kvitą su „Giltinės“ antspaudu; beje, prašė tas vaikinas Bludziaus nuvežti jį į Senapilę. Bludzius, kaip pats sakosi, bijodamas duoti arklus pridėjo 2 rub. kelionai ir vaikinas išsidangi-no. Praslinkus kelioms dienoms Bludzius gavo laišką, raginantį privergti 150 rub. Paskutinėse liepos dienose, nakties laike, atsidanginę „giltiniečiai“ įdavė špitolininkui Kurui paduoti klebonui laišką, raginantį kuogreičiansiai duoti pinigus (špitolininkas Kuras tą naktį buvo ant pnaktes — „giltiniečiai“ rado jį sergstintį kunigbutį). Kuras laišką įdavė klebonui; tas tuojaus davė savo gospadinei išnešti pinigus „giltiniečiams“.

Šie priėmė pinigus išdavė kvitą. Neilgai laukus, vėl klebonas gauna laišką raginantį privergti 150 rub. Apie pusę rugpjūčio mėn. vėl atsidangiuo „giltiniečiai“. Rado dar nesumigusius, nes tą dieną, nubai-gusius kirsi, visa šeima vakarieniavo. Vienas vaikas, turėdamas abiejose rankose po revolverį, įėjo į virtuvę ir liepė paduoti klebonui laišką, kuriame reikalavo tik 140 rub, nes partija prisikanti tuos pirmiaus revoliucijos reikalams duotuosius 10 rublių. Kol klebonas įdavė gospadnei išnešti pinigus — vaikinas stovintis virtuvėje su revolveriais kelis kartus klausė kito už durų stovinčiojo: „ar gerai, girdi, visas duris ir langus sargais apstatei? Žiurkit, kad nieks iš klebonijos neišspruktų!“ Tie žodžiai visus užgązdino; pats klebonas kalbėjo, kad giltiniečių daug būvė. Toliau gi išsiškinio, kad jų visai mažai buta: tik trijų daugiau-iazi gi- keturių. Vienas iš jų klieuvo į valdžios rankas — tapo nugalabytas. Antras — tai tas patsai, kuris laukėsi dieną pas kleboną nuduodamas renkąs revoliucijos reikalams pinigus. Trečiasai — kriminališkas kelias. Antrasis ir trečiasis praėina nuo Garliavos — abudu jau į užjūrį išsidangi-no.

Klebonas po tų atsitikimų ne tik visus socialistus keikė, bet net garsiai pradėjo plepėti ir ant tulų vietinių gyven-tojų, apkaltindamas juos toje eksproprijacijoj; vienok, kada kaltinamieji parapijonai, atėję pas kleboną, stačiai pareikalavo viešo apkaltinimo, arba atsaukimo, — tai klebonas užsigynė, kad nei vieną iš savo parapijonų nekaltinąs.

Vietinis vikaras kun. Kurtinaičis, visiems žinomas plepalus, jau liovėsi kalbėjęs apie buvusias eksproprijacijas, nes surado sau naują temą ir tai apie... kleboną Bludzių. „Turbut“, girdi, „klebonui dvasiškoji valdžia mišias atims, nes klebonas susidėjo su tuo Kundokučiu, o Krušinskiene užtai įskundė kleboną ir viskupijos administratoriui, ir gubernatoriui, ir visur. Klebonui jau tas dalykas daugiau kaštavo, negu eksproprijacijos“. Mat istorija tame: Jonas Kundokutis (taip menama), vaikas apie 13 metų senumo, draugystėje dviejų nepažįsta-

mų vaikinių, barzdomis apsi-taisę, atvyko pas našlę Krušinskiene ir pareikalavo pinigų. Manyta eksproprijaciją padaryti, kaip „giltiniečiai“ pas kleboną. Bet nuo Krušinskienes nieko negavo. Krušinskiene įskundė policijai, buk pažinus Kundokų Jonuką išbalso; Jonukas tapo areštuotas ir ik šiam laikui Kalvarijos kalėjime sėdi be teismo. Klebonas per išpažintį subarę Krušinskiene už Jonuko įskundimą ir liepė išteisinti. Bet boba ne tik ką Jonuką neišteisino, bet dar apskundė kleboną policijai. Policija tuoj raportavo tą skundą gubernatoriui, o šis vyskupijos administratoriui, o šis gi (garsusis Antanavičius) išbarė kleboną. Įkarsčėiavęs klebonas jau ne per išpažintį, bet viešai zakristijoje iškoliojo Krušinskiene. Toji vėl glaudėsi prie policijos. Tada vidury berželio mėn. atvyko pas Krušinskiene keletas vaikinių ir parsitęsė bobą — kirto jai keletą desėtkų botagų, liepdami Jonuką išteisiinti; jei neišteisinsiant, tai dar daugiau gausianti. Todėl nedvylai, kad kun. Kurtinaičio plepalams žmonės pradeda tikėti, buk klebonas su Jonuku susidėjo (?) Nekurie net plepa, kad ir botaginius (kurie Krušinskiene plieke) klebonas vakariene vašinės...

Policija subruzdė: grabali-nėja, šaipinėja, nostinėja... net pinigų vienam žmogui siule, kad tik tasai susektų, kas tokie pas kleboną vakarieniavę; policija žinanti, kad vienas iš botaginių nakvojęs klebonijoje ir jį klebonas ant rytojaus į Senapilę pavežėjęs. — Tai j tokias nemalonus lastamus klebonas įlindo, daugiausiai pasidėkavojant savo vikarui kun. Kurtinaičiui... (Pridavė P. B.)

(Iš laiško i draugą Amerikoje). Mielas Drauge! Tiesą sakai, drauge, kad nėra ką kalbėti apie Amerikos lietuvius ir nusiskundinėti viens kitam. Reikia dirbt ir dirbt, nieko nepaisant. Reikia atminti ant to, kad neveizint ant visų kliečių, o kitą syk kliečių buvo kur-kas daugiau — visgi lietuviai jau ši-tą turi Amerikoje.

Rašai, drauge, kad jauti sa-vyje talentą; jautiesi, kad ko trukšta pradėti darbuoties, rašyti. Tai gi nei neapsileisk! Juo labiau jausi saviyje tokį turtą — talentas, tai turtas, — juo labiau jį stengkies įvikdinti. Rašyk straipsniukus, rašyk apysakaites, akyvus atsitikimus — kas akyviausio užėjo ant mšlies, kas labjausia ant širdies guli. Nors iš pradžių tau rodysis išėina ne švelniai, šurkštūs išsireiškimai, nesvarbi tema — nepaisyk: tai prastas baugštumas pradedančiųjų. Jeigu tavo parašytus straipsnius, apysakaites kritikuotų ir gana šurkščėiai, arba net ir išdergtų, kaip paprastai tarp lietuvių dėdasi — nepaisyk ir mokėk atskirt pelus nuo grudų, nes kožną naujai pradėdantį veikeją paprastai stėdinka nemaloniai. Nesibijok drašiai išreikšti savo nuomone, nes juo drąsiau išreikšta, juo akyvesnis veikalas. Man rodos, nereikia tau paveizdu-

Priminsiu tik vieną maskolių rašėją Gorkį. Be jokio mokslo, be niekur nieko, o pagarsėjo ne mažiau už patį Tolstojų. Ir j taip trumpą laiką! O kiek tokių yra, arba ir da skurdžiai pradėjusių! Nesuskaityta daugybė! Dleto, drauge, nenusimink! Nemislyk, kad klysti, bet tuoj, dabar, kaip tik gausi šitą laišką, sėsk ir rašyk, kas tau guli ant širdies. O be abejonės išvesi stebėtinus paveikslus, kad paskui pats stebėsi. Tiktai pradėk! Pradžia darbą gaisina. Syki pradėsi, toliau eis kaip ant mielų. Paklausk manęs, drauge, o užtikrinu, kad man dėkavosi!

Gramatikos nežinai!? Kas šiandien iš lietuvių pašo apie tokį niekniekį? Lietuviška gramatika taip da jauna, neapdirbta, kad jos negali žinoti. Šiandien ją, rodos žinai, po kiek laiko žiurdėk, jau tavo žinojimas nesutinka su naujoms išvadoms. Dėl tos priezasties daugelis nei nepiso gramatikos. Aš turiu puikią progą tam prisizūreiti. Užtikrinu, kad nei viens lietuvių garšiejie rašėjai, apart redaktorių, nežino tiesų lietuviškos gramatikos. Ar gi tai reikia tau paisyti ant to? Apart to, kaip aš matau iš tavo laiškų, tu gramatiką gana gerai žinai. O ką jau ten koki menki suklydimai — tū! nusispjaut! Taigi, drauge, sėsk ir rašyk! Neduok pelyti prakilnioms mšlims! Išliek jas ant popieros į eilutes, į punktus, į straipnius! Apraudok žmonėms vėrgdienio-lietavio vargus, apgailek ašaras ir skurdą milijonų žmonių, apgėdok myrį rankpelnio žmogaus; apdainuok linksmą čiuilbėjimą paukštelių, žaliavimą pievų, zydejimą sodų ir laukų, nerupastingą žaidimą vaikų, ir... meilius prietikius jaunųjų; išjuok juoko vertus pasiėlgimus, išpeik, išbark ir sugėdink nedorus, sauorius, užmirštančius savo artimą žmones. Ir prie to viso lemiu, kad daliai mokėsi pritaikinti neišvengtina žmogaus tikslą, tvirtą, nepergalimą... socializmą... Tavo A. B. (Pridavė B. Ž.)

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Rusija. Niekuom dabar rusų visuomenė nėra taip užimta, kaip Balkanų klausimu. Universitetuose ir viešose skaityklose skaito profesoriai ir politikos žinovai referatus apie Turkiją, Serbiją ir Bulgariją — abelnai visi užimti kaip paskutiniaisiais revoliucijos judėjimais tuose kraštuose, taip ir trukšmingu atsiskyrimu Bulgarijos nuo Turkijos ir prijungimu Bosnios ir Hercegovinos prie Austrijos. Šis dalykas už vis daugiau rusų patrijotus interesuoja, nes Austrija mat jau pradėjo dėti savo leteną ant slavų tautelių, kurias pirmiaus protegavo ir išnaudojo Rusija, neva jama, kaip stipresnę, globėdama. Kas daryt? — dabar šaukia didžiama šoviništų ruų ir net pakelė dūmoje demonstraciją už skriaudžiamuosius „brolis-slavus“. Bet rimtesni rusai, net ir spa-

lininkai dumoje, bando nura-
minti šukavimus, nurodyda-
mi, kad dabar nelaiikas Rusi-
jai apdenkti kitus slavų kraš-
tus nuo Austrijos ir Vokietijos
užpuolių, kada pati Rusija su-
irusi, netekusi sveturi politiš-
kos svarbos ir nugrimzdusi
betvarkes raistuose. Sukauda-
mi rusų patrijotai gali leng-
vai išsaukti karę Rusijos su
Austrija. Bet kas iš jos išeitų?
Greičiau, kad Rusija baisiai
prakištų.

Todėl dumos blaivesni va-
dovai ir rimtesnė visuomenė-
spauda iš visų pajėgų bando
laikyti savo karštuolius „sla-
vofilus“ nuo rėkavimų prieš
pavojingą kaiminką — Aus-
triją.

Kinai. Paejusi paskala-
jog kių ciosorius mirė, pasi-
rode teisinga: jis ant galo ti-
krai numirė, nors laikraščiai
jau čielas mėnuo, tai apgarsi-
na mirus, tai vėl užginėja.
Velionis ciosorius Kwang-Su
turėjo suminkštėjusį protą ir
neurasteniją, todėl visa val-
džia buvo rankose jo senukės
motinos, našlavosios karalie-
nės Tsi-An. Bet netikėtai po
keleto dienų numirė ir kara-
liene! Dabar apšauktas Kini-
jos valdonu trejų metų vaikiu-
kas princas Pu-Yi, sunus da-
bartinio viešpatystės pirminin-
ko, princas Chun. Tuojau po
tam pasklido spėjimai, buk
ciosorius ir jo motina tapę nu-
žudyti, kas vienok tebėra tik
spėjimais.

Amerika. Republikonai
vėl užėmė valdžią, ant didžiau-
sio džiaugsmo trustams ir ga-
lingoms piniguočių korporaci-
joms. Visospartijos pasirodė
da persilpnos išversti republi-
konų rėdą, kurį turtingi pra-
monijos didžiūnai remia. Ir
demokratų partija, kuri didžia-
voši savo principais, trečią sy-
kį pasiliko toli užpakaly su
tuom pačiu savo kandidatu
Bryanu. Taftas gavo elektro-
rališkon kolegijon balsų 317,
Bryanas tik 116, ant devynio
likos sykių mažiau negu Ruz-
veltas 1907 m. rinkimnose.
Visuomenės gi balsų Taftas
gavo 1.087.750 daugiau už de-
mokratų (Ruzveltas anais rin-
kimais gavo 2.545.515 daugiau
už demokratų tuolaikinį kan-
didatą Parkerą). Sėnatan vėl
gi didžiama republikonų įėjo,
o atstovų name jų skaitlius pa-
sididino nuo 57 iki 65. Žodžiu
— turėsime per ateinančius
ketverius metus republikonų
valdžią. Taftas užims šalies
rėdymą nuo ateinančių metų
kovos mėnesio, sulys priimto
budo nuo senų laikų, o Ruz-
veltas — vieni sako, kad eisias
sekančiuose rinkimuose (po
dvejų metų) už New Yorko
gubernatorių, kiti tvirtina,
kad parsisamdysias New Yorko
mėnesiniam žurnalui „Out-
look“ (išveizda) už pagelbinį
redaktorių. Pirmo dar va-
žiuos į Apriką ant medžio-
klės.

Socijalistų partija neatsiekė
savo tikėto milijono balsų,
bet faktas yra, kad ji dikčiai
paaugėjo. Menų, kad bus duo-
ta už socijalistų partiją apie
7-8.000.000 balsų. Pasirodo
kad krizis — ne kokai darbinin-
kų mokytojas. „Lumpenpro-
letarijatas“ — arba suskurde-

liai menka medžiaga / tokiam
giliam judėjimui, kaip soci-
jalizmas. Jie tik revoliucijai
tinka, o ne kantriam vedimui
šalies reformų. Ir šiemet bal-
savo už socijalistų partiją tik
didžiausiuose miestuose, kur
labiau apsišvietę darbininkai

Vokietija. Kad vokiečių
kaizerio Viliaus neapkenčia
svetimieji kaimynai, tai su-
prantama; bet kodėl ant jo ir
jo ministerių pradėjo volus
versti savi žmonės, tikri vokie-
čiai ir nepasukčiausio stiliaus
patrijotai? Matyt virto kita ga-
dynė ir Vokietijoje, kur iki
šiolai kaizeris buvo laikomas
tik ką ne be už vokiečių bir-
gerių dievaitį.

Pereitas dvi savaiti reichsta-
ge tiek ir kalbos tebuvo, ką api-
kaizerio Viliaus pasiņekėjimą
sutulu Anglijos laikraščiu
repondentu, apie ką anuom-
nyk rašėme. Už kaizerio iš-
siplepėjimą, kad jis kadaisiai
tarnavo Anglijai intrigomis,
supyko netikėtai socijalistai ir
liberalai, bet ir ikišiolai kinia-
valdžios šalininkai. Sako: kai-
zeris mūsų tėvynės garbę nuplė-
šė! Kaizeris — intrigantas! Už
kaizerį žinoma pasiskubė pas-
tatyti savo krutinę kancelierius
(ministerių pirmininkas) Biu-
lovas. Bet tas išėjo dar ant
blogesnio. Deputatai dabar
dar drąsiau, negu kaizeriui,
kibo valdžiai užsprando. Pra-
dėjo reikalauti, kad Biulovas
nuo savo vietos atsisakytų,
kaipo Vokietijos garbei prie-
šas. Kaip ant tų patyčių da-
pasipynė ir nauja kaizeriui bė-
da. Praėjusią savaitę račėm,
kad iš prancuzų kariumenės,
vedant kovą su Marokos muri-
nais, pabėgo daugelis pasida-
vusių kareivijon vokiečių. Ir
ką gi manote? Pasirodė, kad
tai buvo paties kaizerio darbe-
lis! Jis mat najauzdamas,
kad visi ateinantieji reichstago
posėdžiai bus labai audringi,
pasistengė sukelti ermideriu-
su prancuzais, idant deputatų
ir visuomenės atydą atkrepti
nuo naminių reikalų, tai yra
nuo apsidairymo po paties Vi-
liaus šeimininkavimo kampe-
lius. O jis jau žino tuos be-
gėdiškus deputatų jieskinėji-
mus — knisinėjimus nuo praė-
jusių metų! Sėrlino akis kai-
zeriui prieš visą Europą ir tik-
ką nebe pasodino ant apkalti-
namojo suolo su garsiaisiais
„Apvaliojo ratelio“ karžy-
giais, sodomitais... Tam gi
tikslui kaizerio užtikėti tarnai
ilistavo daugelį parejunų ir
prancuzų armiją, o paskiaus
jiems paliepė pabėgti. Bet
taip pabėgti, kad tik atsida-
ris vokiečių parlamentui te-
suzinotų apie tą klastą Pran-
cuziją. Sumislo pirmoji dalis
nusisekė. Bet antroji — žlugo.
Dažnota, kad kaizerio valdžia
ne tik tarp Anglijos ir burų
moka padaryti intrigas, bet ir
pas save namie. Biednas kai-
zeris patsai pjauja, ką pasisė-
jo. Ar girdėtinas dalykas,
kad kas pirmiau butų viešai
reikalavęs kaizerį nuo sosto
atsisakyti? Tokis, nespėjęs da-
maistingas lupas užvert, jau
butų žandarų patalpintas į šal-
tą „apdumojimų“ vietą. O
dabar gi tuojau išsoko ant
scenos nenuoalsus Hardenas,
laisvamanių laikraščio „Zu-
kunft“ redaktorius ir karštame

straipsny reikalauja kaizerį
apleisti sostą. Ir jo ne tik tai
niekas dabar neužkabina, bet
prietaria visi socijaldemokratai,
laisvamaniai, centristai ir kiti.
Pagaliaus ir konservatai — atgal-
eiviai, kurie pernai ugnia-
spjaudė ant Hardeno, pagar-
sėjusiojo „Apvaliojo ratelio“
byloj, dabar kača šis patį cie-
sorių maišo į dulkes, raukosi
už savo kaizerį ir pradeda da-
vinėti jam patarimus, kad jis:
„taip daug ir taip kvailai ne-
plepėtų“.

Bet kaizeris jau išsiplepėjo.
Jo pašneką reporteris Hale
buvo jau pardavęs New Yor-
ko mėnesiniam žurnalui „The
Century“, kurs plačiai skaito-
mas Amerikoje ir Europoj ir
butų kaizerio plepalus visu-
apšambinęs. Kaizeris pabu-
go, atsijuntė New Yorkan savi-
pasijuntinį, kuris minėto žur-
nalo leidėjus ir reporterį Hale-
riebiai užtepė ir straipsnis-
nors pirmiau buvo ir laikraš-
čio prospektuose įdėtas, da-
bar jau iš ten visai pranyko.
Ir tas kaizerio veikalelis Vo-
kietijos išdūi gerai prekiaavo!

IŠ VISUR.

Iš Bosnios pabėgo į kalnus
bureliai tautininkų — revoliuci-
jonierių, kurie prisiekė Aus-
trijai keršyti už savo tėvynės
prijungimą. Prancuzų laikraš-
tis „Matin“ praneša, kad vie-
nas burelis jau davė save ži-
not. Lapkr. 7 d. miestely Ko-
nica suplaisino dinamitu aus-
trų kareivių stovyklą ir išnešė
į padanges 120 kareivių.

Persijoje susitvėrė juoda-
šimčių sąjungą, kuri priėmė
sau rusų juodašimčių įstatus
ir išvertė juos iš rusiškos
perų kalbą, po visus kraštus
platina. Tulose vietose persų
juodašimčiai jau surengė de-
monstracijas, kuriose sukurs
tytos visokių tamsių gaivalų
minios, reikalauja konstituciją
panaikinti ir sugrąžinti šacho
despotiją.

Serbija ginkluojasi. Iš Sa-
lonikų parėjo kaž — kur ap-
steliuotų 40 vežimų ginklų,
70 vežimų da tebelaukiam-
ateinant. Su kuom ves ji karę?

Tautiškos riaušies Pragoje
vėl atsinaujino. Vokiečiai stu-
dentai bandė padaryti savi-
parodą ir kad jie yra Čekijoje
viešpataujancios tautystės su-
nyš. Vos tik pradėjus studen-
tų bureliui eiti gatvėmis lin-
kui universiteto, tuojau jų
užpuolė buriai čekų miestelė-
nų ir visus išvaikė. Prieg tam
akmenais bėmėtydami daugelį
sužeidė ir išdaužė lėmpas ant
gatvių.

Nuo sausio 1 d. iki spalio 7
d. šiemet iškeliavę Sibirijon
619.904 išeiviai ir 84.926 iš-
tremtieji; iš Sibirijos gi sugrį-
žė 32.034 išeiviai ir 58.746 iš-
tremtieji.

Kunigaikščiams ir gi neuž-
tenka savo geislaus žmoniškai
užganėdint. Maskvoje kunig.
Viazemskis išžagino merginą.
Teismas pasmerkė niekadėją
(žiur. ant 6 pnsl.)

LAIŠKAI IN REDAKCIJA.

APIE KARIUMENĖ.

Gerbiamoji „VL.“ Redakcija!

Meldžiu atspauzdinti šiuos kelis žodžius, pa-
aiškinimui klausimo, kurį p. Ant. M. Rukas
uždavė redakcijai 45 N „VL.“ pasiteiraudamas
ant kokių išlygų stovi Amerikos kareiviai ir
kokios jų yra privilegijos, etc.

Jungtinių Valsčių kareiviai yra valdžios
samdyti ir kontraktuoti tarnai. Pristoję tar-
nyston turi ją atbuti išstisus trejus metus, po
kontraktu ir prisiega. Pasibaigus kontrakto
aikui, kareivis gali atsitraukt ir tada jokių
priedermių linkui kariumenės nebeteri. Jeigu
nori, tai gali vėl iš naujo stoti tarnyston, t. y.
tnaujinti savo kontraktą.

Jokių privilegijų arba palengvinimų pa-
arastas kareivis, užbaigęs tarnystą, negauna.
išimant kareivius dalyvavusius karėje, kuriems
tuodasi pirma proga; — ir lengvesni kvotimai
(egzamenai) buna, — pastoti į Jungt. Vals kra-
stus tarnystą (pačtoriais) ar į kitą kokią valdžios
staigą. Bet tas tik buvusiuosius karėje pa-
liečia.

Ištisai gi tarnaujant kariumenėje galima
susilaukti šiokių privilegijų: 1) jeigu kas te-
sėja istarnauti 30 metų, tai ji nuo tarnystos pa-
liuosuoja su amžina pensija; didumo pensija
yra — tris ketvirtadaliai metinės algos, kurią
kareivis gavo paskutinius savo metus betar-
naujant. 2) jeigu tarnystos laiku ir pildant
kareiviškas pareigas (karėj, manevrus darant,
per mėginimus ir tt.) buna kareivis sužeistas,
tai jis gauna pensiją tokią, žiurint kokis jo yra
užeidimas ir nebegalėjimas pragyvenimo užsi-
libbt.

A. Hirschfeld,
Fort Hamilton, N. Y.

KOKIA MŪSŲ TAUTIŠKOS VĒLIAVOS SPALVA.

Gerbiamoji Redakcija!

Aš noriu per tamistų laikraštį pasidalinti
žinute su visuomene apie ką manau ne vienai
mūsų tautiškai draugijai bus akyva žinoti.
Dalykas einasi apie mūsų tautiškos vėliavos
spalvą: vieni sako, kad turi buti žalia, kiti
mėlyna, treti dar nori mums įkalbėti artistiš-
kai išrisuotą daugeliu paveikslų ir įvairiomis
spalvomis. Tas klausimas ir mūsų vietiniam
liet. klubui rūpėjo, nes esame nusprendę įsi-
taisyti tautišką vėliavą. Pirma, pakol imties
už darbo, nutarėm pasiteirauti pas Dr. J. Ba-
navičių, Vilniuje, didelį žinovą lietuvių isto-
rijos, papročių ir budų. Neuzilgo ir gavome
nuo jo sekantį paaiškinimą, kurį čion paduo-
lu:

Vilniuje, 27. X. 908.

Amerikos lietuvių piliečių klubui Brook-
lyne.

Lietuvių tautiškoji spalva buvo raudona,
todėl ir Jūsų klubo vėliavai reikėtų tokios-
pat spalvos buti. Ant raudonojo lauko — au-
lekl — išsiudinkite pažįtamąjį Jums vyti ar
ba vaikymą: žirgas turi buti širvas (šyvas), o
paties vyčio drabužiai gali buji auksu (ant gal-
os šalmas ir krutinės sardokas) ir sidabru
(kiti šarvai, kardas) išsiuti.

Čionai, Vilniuje, dirbdinti tokią vėliavą
butų brangu ir ne paranku su išsiuntimu. Bro-
oklyne, man rodos, galite rasti geresnius ar-
distus, kurie Jums tokią vėliavą dailiai paga-
mintų. — *Dras Basanavičius.*

Su pagarba

A. Kundrotas,
Brooklyn, N. Y.

P. S. Apie vėliavos spalvą, butų gerai,
kad ir kiti laikraščiai paminėtų.

TMD. IŠDO APYSKAITA.

Iplaukimai.

Mokescių:

Cleveland, Ohio. 20 kp.....	\$1.20
Chicago, Ill. nauja kp.....	11.05
Chicago, Ill. kita nauja kp.....	7.45
Chicago, Ill. 19 kp.	13.80
Lorain, Ohio. 21 kp.60
Cleveland, Ohio 20 kp.....	1.20
Waterbury, Ct. 5 kp.....	5.40
Paviečių 4 narių	2.40

KUDIRKOS RAŠTAMS:

J. J. Kengris, Belmont, Mass.	40
Kurtinaitis per Jokubyną, Roslin Wash. 2.00	
Per Vaskelionį, Lawrence, Mass.	4 00
Per T. Juškevičių „Liet. Sunų“ dr.	
[Lawrence, Mass.	11.35.
Per M. Damijonaitį „Sim. Daukanto“	
[dr. Chicago. Ill.	7.60
Per J. Soročką 103 kp. SLA.	
[Johnston, Ill.	3.00
Per J. Alenską nuo extra seimo LSA.	10.30
M. K. Virbalas, Tilton, N. H.	40.
Buvo išde (Žr. „VL.“ 42 N)	754.76
Viso yra	836.91
Tėv. Myl. Dr-ės išdininkas,	
A. J. Povilaitis.	

Beviltis.

(Pagal Ryliejėvą).

Svajonės mano, drauge, neįvyko,
Veltui jaunystėj aš sau jąs rinkau;
Karti liktinė anksti pasitiko,
Ir jo nelaisviu taip ir palikau.

Jėgų tamsių nuolatos kankinamas,
Kiltuosius savo išblaškiau saprus;
Vargų, nekločių buvis bėmaitinamas
Išauklė dvasioj ir vaisius piktus.

Po juodas dumas, po liudnybės plotus
Bedalė mano klaidžioja siela;
Ir vis atranda svetos nežinotus.

Ir matos visur grabo tuštumą,
Žmonių gal jieskot? Jų buriai, daugybės...
Bet juose tikro žmogaus nematai:
Lavonai šalti, primirkę piktybės,
Arba bepročiais užgimę vaikai....
Audrupats.

Atitaisymas klaidu.

Perejęs numeris „Vienybės Lietuvninkų“
išėjo gan sumaišytas straipsniais, pasidėkavo-
jant apsirikimui neįpratusio darbe lanzytojaus
į formas. Atsiprašydami už tą negeistiną prie-
tikį savo skaitytojus, čionai pataisom kai-ku-
rias, galimas pataisyti, klaidas.

Šie straipsniai stovi gerai: „Nauja, bet
vis ta pati valdžia“, „Ir vėl anie laikai“...
„Mūsų dirvonai“, „Rupesčių įtekmė ant sme-
genų“, „Mūsų pratėvio akis nemato“, „Šian-
dieniniai idealistai“, „Mūsų civilizacija“ Ži-
nios ir tt.

Sekantį straipsneliai negerai: „Atsišau-
kimas į Lietuvos moteris Amerikoje“ — eina iki
eilutes: „Ir balsas tų skausmų tapo pa“, pas-
kui tęsiasi ant 4 pusl. skilty 2roj, nuo eilutės 20
iš apačios ir paskui gerai persineša ant 6 pusl-
„Mūsų rašybos dalykai“ nuo tos skilties galo
kur straipsnis prasideda, reikia atsiverst prie-
šakinį puslapi ir paskutinėje skiltyj, nuo 9
eilutės iš apačios skaityti iki galui. — „Tėvynės
Myl. Dr-tės reikaluose“ straipsnį atkaičius
iki žodžių... „negadinti krauju kitiems TMD.
sąnariams, mylantiems...“ reikia versti į 2
pusl. kur 2ra skiltis nuo viršaus gerai užbai-
gia.

Mūsų žingunė.

O+ — „Meškiškas patarnavimas“. K.
Šeštokas — „Tik daugiau gerų norų“. J. Il-
gunas — „Žverių politika“.

Nauji raštai.

Vadovas į sveikatą arba kaip buti sveiku
Parašė Dr. E. C. Collins. Nauja ketvirta
100.000 (šimta tukstancių) laida, padidinta,
pripildyta ir išleista lešomis The Collins New
York Medical Institute. Prekė 45 c.

Vietines žinios.

Pereitą savaitę, ant 146 gatvės tapo per-
šautas New Yorko vyriausis pačtmeisteris E.
Morgan. Jam išėjus iš namų, pribėgo nepa-
žįstamas žmogus ir paklausė: „Ar tamsta esi

pačmeisteris Morgan? Gavęs atsakymą, išsi-
ėmė revolverį ir šovė Morganui į pilvą, pas-
kui pats save dviem kulkom ant vietos užmu-
šė; Morganas da gyvas. Nusizudęs užpuolikas
yra jaunas stenografas, socialistas Erie Ma-
ckey. Pas jį rado laišką, kuriame aprašo
kaip jam pačmeisteris nešdavė registruotą
laišką, reikalaujamas paliudijimų, nors jis ro-
dėsi savo darbinę knygutę. Visas atsitikimas
regis parejo iš to, kad bedinas ir įžeistas vai-
kinas, o bedarbių įerzintas, sumanė pats savo
ranka atkeršyti galingam krasos viršininkui.

— Paurėno byla jau baigiasi. Paskutinėmi-
dienomis tapo apklausti svarbieji liudininkai:
Trina Šefte (kurią latviai vadina savo revo-
liucijos karžyge, panašia prancuzų Joanna
d'Arc), Edv. Sermons ir Jonas Ozolin, garsus
latvių oratorius, taip gi pasitraukęs iš Rusijos
dėlei valdžios persekiojimų. Liudininkai nu-
rodė visą Paurėno biografiją revoliucijos lai-
ko: jis buvo „Miškinų brolių“ sąnarys ir ko-
vojo su visais revoliucionieriais tik prieš val-
džią, o ne prieš žmogžudžiavimus, kaip car-
atstovai, broliai Coudert bando per savo advo-
katą Murray įkalbėti. Ateinančią savaitę lau-
kiama galutinas komisijonieriaus Hitchcock
nusprendimas.

— New Yorke susitvėrė rusų studentų savy-
šėlpos ir vienijimosi draugija, kurion prisidėjo
apie 50 ypatų.

— Ikšiolai da negirdėta Amerikoje parti-
jos „Socialdemokratija Lenkijos ir Lietuvos“.
Pasirodo, kad jos kuopos esama New Yorke,
nes apsiskelbė laikraščiuose kelianti rusų re-
voliucijos naudai balių.

— Vienintėliui ir pirmutiniam Amerikoje
rusų pirmėivių savaitiniam laikraščiui— „Rus-
kij Golas“, sukako metai nuo įsikurimo New
Yorke. Apie jį pradėjo koncentruoties rusų išei-
vių inteligencija.

— Gubernatorius Hughes apskelbė pro-
klamaciją, kurioje ragina New Yorke valstėių
švęsti „padėkavonių“ dieną — Thanksgiving,
kuri pripuola 26 lapkričio.

Pazvelgus atgal.

(SOCJOLIOGIŠKAS ROMANAS

Eduardo Bellamy.

VERTĖ

Pranas Siulelis.

(Tąsa).

— Jeigu jos to nori, — atsakė dakt. Lit. — Dabar
nėra nuduoto slėpimo savo jausmų pas merginas,
lygiai kaip ir pas jų mylimuosius. Čivierijimaisi (ko-
ketavimas) pas mus būtų labai peiktinas kaip iš mer-
gaičių pusės, taip ir iš berniukų.

— Iš to viso, tai yra iš moteries neprigulmin-
gumo vyrui, man rodos gali būti vienatinė pasekmė,
— aš tariu į savo šeiminkai. — Dabar turbūt niekas
nebenori jungties į moterystės ryšį, jei bent tikrai
turis ypatingą patraukimą prie gimdytojų luomo?

— Tas taip ir yra, — atsakė dakt. Lit.

Mano nuostebai nebuvo galo ir aš sušukau:
— Pamįslyk dabar apie svietą, kuriame viskas
remiasi ant meilės, net ir lyčių susituokimas! Ak,
tamsta, daktare — kaip toli gražu jūs negalite supras-
ti, kokiui tai įstabum fenomenu jūsų svietas atrodo
devynioliktojo šimtmečio žmogui!

— Ik tulam laipsniui aš galiu tą dasiprotėti, —
atsakė daktaras. — Bet čionai yra dar svarbesnis
dalykas, negu tamsta nustebebes meiliškas porų susi-
tuokimas. Tas reiškia, kad pirmą sykį žmonijos isto-
rijoje įsikuniojo prakilnų lyčių sątikiai, pagal kurinos
dabar gimsta daug geresni žmonės ir juo tolyn, tuo
labyn jie tobulinasi. Nei baimė skurdos, nei reika-
las namus turėti dabar beverčia moteris prisimti už
savą vaikų tėvus tokius, vyriškius, kurių jos nei myli
neigėria. Nei turtai, nei augštas padėjimas dabar jau
neuzkloja žmogaus ypatos nedateklių. Dabar jau
auksas „nenužibina iškeltos kvailių kaktos“, kaip
sakydavo jūsų išmintinga patarlė. Kiekvieno žmo-
gaus ypatingi gabumai, protas, prakilnumas, grožė,
išmintis, iškalba, mandagumas, duosnumas, suma-
numas, drąsa ir viskas doro ir gero pereina į jojo vai-
kus ir ainius. Kiekviena gentkartė persikosią per
plonesnį svietą, negu pirmosios. Gerosios žmonių
ypatybės yra užlaikomos ir auklėjamos, o prastosios
paliekamos užpakaly. Suprantama, kad yra mote-
rijs, kurių tikslas buna ištekėti už garsių ypatų; bet
dabar jau ne tie yra garsūs, kurie turtingi, tik
e, kurie iškilę augščiau kitų savo dideliais pasitar-

vimais tautai. Tiktai tokie žmonės yra pas mus
labiau gerbiami.

Pora dienų ar kas atgal, tamsta man patėmijote,
jog mūsų žmonės yra fiziškai dailesniais už jūsų laikų
žmones. Tas tiesa. Ir gali — bet nei viena iš mano
minėtų priežasčių neprisidėjo tiekio mūsų žmo-
nijos išsidailinimo, kaip daleidimas lytims liuso pa-
sirinkimo, kuris per dvi — tris sekancias gentkartes iš-
tobulino fiziškai žmonių iki tamstai pastebėtinio
laipsnio. Aš tikiu, kad toliau įsigilinę į mūsų žmo-
niją, tamsta atrasite joje netiktai fizišką, bet ir pro-
lišką permainą į geresnį. Butų labai įstabu, jeigu
butų kitaip, kadangi dabar žmonijos padermę plėto-
ja ne tiktai laisvai paleistos gamtiškos tiesos, bet tą
darbą remia ir žmonių doriški jausmai. Jūsų dienų
individualizmas, kuris gaivino draugiją, ne tiktai
griovė meilę ir broliją tarpe gyvenančių žmonių, bet
tokias — pat vodingas pasekmes palikdavo gentkar-
tėms. Atsakomybė už išanklėjimą ateinančių gent-
karčių šiandien tapo didžiausia žmonijos etika, ko-
kios nei viename praėjusių amžių nebuvo, ir ta
nuomonė jaugo į žmonių prigimtį, kad apsidėdant
reikia pasirinkti sau poron kuogeriansių ir kuoprakil-
niansių kitos lyties ypatą. Ir iš to išeina pasekmė,
kad joki patraukimai ir pamasinimai neišplėtoja žmo-
nėse tokio darbštumo, talento, genijsaus ir visame ka-
mė kiltumo dvasios, kaip tą padaro ant mūsų jauno-
menės moteris, kurios sėdi augštai, kaipo žmonijos
teisėjai ir suteikia to vertiems dovanas. Joki bota-
gai, joki akstinai, paplakimai arba dovanos dėdaro
tokios itėkmės ant atsilikusių ingių, kaip mįslis apie
tai, kad neįsigyti sau negražaus vardo akyse svieto,
ypač gi akyse moterisų...

Celibatų (bepačių) eilėse tamsta šiandien rasite
tiktai tokius vyrus, kurie neniokejo prie gyvenimo
ir darbo prisitaikinti. Tokio vyriško žmona gali
patapti tiktai labai drasi moteriskė, kuri pasigailejusi
nelaimingo atsilikėlio, net ir visuomenės nuomone
paniekiniusi, — nors šiaip jai tas visuomet valia — pri-
ims sau jį už vyrą. Aš turiu dadėt, kad jį ypatingas
klūtis ir pasipriešinimus sutiks tarp pačių moterų,
nes šiandieninė moteris yra pakilusi labai augštai ir
labai brangina savo atsakomybę už ateinančią gent-
kartę, kurios likimas ir išauklėjimas yra jai paves-
tas. Tokis savo pareigų supratimas pas ją lyginasi
net religiškam pasišventimui. Tai yra kultura, ku-
rioje ji jau nuo mažystės auklėja savo dukteris, bu-
senčias žmonijos motinas.

Tą vakarą įėjęs į savo kambarį, aš ilgai užsiskai-
čiau Berjana romansą, kurį man dakt. Lit idavė; tu-
rinis buvo ant tos tēmos, apie kurią tądien šnekėjo-
mės — tai gi apie naujosios gadynės gimdytojų atsa-
komybę už ateinančią gentkartę. Devynioliktojo
šimtmečio romanistai, beabejonės, butų tokių tēmą
išvertę saviškai, išvesdami ant galo švieson išimylė-
jusius, kurie butų pasirodę saumyiliais ir laužytojais
nerašytų draugijos įstatymų. Nereiks man daug jies-
koti faktų, jeigu skaitytojui nurodysiu peržiūrėti
„Rutą Elton“. Kaip tai skirtas nuomonės jis atras
skaitydamas Berjaną! Jis taip ir pabrėžia: „Ant
negimusųjų mės turime dievišką apveizdą ir mūsų
atsakomybę už juos prieš Dievą. Tegul Jis tik su
mumis daro atskaitą, o mės turime rėdyti ateinančią
svietą“.

PERSKYRIMAS XXVI.

Jeigu yra kam — nors atleistinas užsimiršimas
savaitės dienų, tai aš manau, kad ir man bus atleis-
ta dėlei keistų mano aplinkybių. Istikrųjų, jeigu
kaš man dar butų pasakę, kad dabar savaitė suside-
da ne iš septynių dienų, bet laikas skaitosi kruvomis,
po penkias, dešimtį ar penkioliką dienų, aš jau ne-
bučiau nustebejęs ot po visko, ką aš mačiau ir girdė-
jau iš dvidešimtojo amžiaus. Pirmas sykis man
prisidėjo užsiminti apie savaitės dienas sekantį rytmetį
po mūsų pasiņekėjimo, apie kurį praėjusiam skirsne-
ly buvo minėta. Atsisėdus pusryčiuoti dakt. Lit už-
klausė manęs, bene aš norėčiau pasiklausti pamok-
slo.

— Ar gi tai šiandien nedėdienis? — aš sušukau.
— Taip, jis atsakė. — Matote, buvo pėtnyčia,
kada mums pasitaikė laimingas atradimas po-
žeminio kambario, pasidėkavojant kuriam laimikiui
mės čia turime tamstos draugystę šryt. Subatos
ryte, tuojaus po pusiauakčio tamsta pirmą sykį
prabudote, o po pietų atbudote antrą sykį, jau pilnai
atsigaivę.

— Taigi jūs dar turite nedėdienius ir pamokslus!
— aš vėl pertrankiau jo kalbą. — Pas mus buvo
pranašai, kurie spėjo, jog nedėdieniai ir pamokslai
išnyks ant svieto daug ankščiau šito laiko. Man
labai akyya žinoti, kaip gi dabar bažnyčia beprisitai-
ko į jūsų persimainius draugijos surėdymą. Tur-
but pas jus dabar kunigai ir bažnyčia yra valdiškos
įstaigos, kaip ir viskas?

Ant šitų žodžių dakt. Lit smagiai nusijuokė, o
ponia Lit ir Judita, į viena kitą pažvelgusios šypso-
josi.

— Kodėl jūs, ponis Vest, taip apie mus manote!
— tarė linksmi Judita. — Jums atrodo, kad mės at-
gal einame net už jūsų gadynės. Juk jau devynio-
liktame šimtmečiu jūs atskyrėt bažnyčias nuo valdžios
ir tautos reikalų, o mės turėtume vėl jas paimti?

(Toliaus bus)

PILYPAS LANGMANN.

Baltrus Turazeris.

DRAMA TRIJUOSE VEIKSMUOSE, IŠ DARBININKŲ
GYVENIMO PAIMTA.

VERTE A. M-CYS.

(Užbaiga).

Nasveteris. Tuojaus!

Turazeris. Tuojaus. Jis turi viską metęs tuo-
j pribut čionai. Jis ateis; tik pasakyk, kad Turazeris
turi ką tai svarbaus jam pasakyt. Bėgk! (Nasve-
teris išeiną). Albina, pas mane buvo Adolfas, jo
pati serga, aš jam daviau šiek — tiek pinigų, kitus gi
pinigus palikau tau. Pasiimk. Viskas sutvarkyta.
Gali niekam daugiau neduot. (atiduoda jai mašne-
le).

Albina. Kas su tavim iš naujo, — Baltruks?..

Turazeris. Aš noriu pabaigti su šinom veika-
lu, aš noriu vėla iš naujo sąžiniškai gyvent.

Albina. Tu nori sėve apgarsinti kaltu? Tu no-
ri pamesti mane...

Turazeris. Aš turiu.

Albina. Lyg tu neprisiekei su manim visados
buti, kaipo istikimas vyras?

Turazeris. Kada aš išsimėtavosiu už savo kal-
tę, tuomet aš grįšiu ir mės pradėsim naują gyven-
imą.

Albina. Sunkioj — nelaimėj tu mane palieki vie-
nų!..

Turazeris. Aš ir gi busiu vienas.

Albina. Bet tau, šitam atvejuje bus daug ge-
riau, negu man.

Turazeris. Reikia pergalėti save. Kada aš
apie tai mįsliu, man taip lengva ir linksma, — ištiesų,
linksma ir ramu iš to; ir taip geriausiai padaryt.
Teisybė turi visuomet pergalėti. Mės melavom, ap-
gaudinėjom; dabar turi pasirodyti teisybė! Aš turiu
viešai viską pasakyti, atkentėti bausmę, o tuomet
pradėsiu iš naujo gyventi.

Albina. Tu jau ir taip esi nubaustas, kaipo tė-
vas.

Turazeris. Bet ne žmonių. Žmonės turi mane
nubausti pagal įstatymus, kurie parašyti, — vistiek ar
jie geri ar ne. Aš negaliu ramiai gyventi. Tu ma-
nai, kad aš galėjau miegoti paskutinę savaitę? O
lyg ir tu miegojai? Mės ne taip sutverti, kad naudoties
negerai uždirbtu turtu ir pinigais! Dėl to reikia bu-
ti prigintu nedorėliu, o mės — dori žmonės.

Albina. Na, tai ir aš esin su tavimi.

Turazeris. Tu nepadarei nusidėjimo.

Albina. Aš tave prikabinau, mano mielas; aš
visame kalta, dovanok man, Baltruk — dovanok! vai-
kai!..

Turazeris. Apie vaikus nesirupink. Jiems ge-
riau, ne kaip mums šitame ikirėjusiamė pasaulj.

Albina. Bet aš negaliu pasilikti viena be vyro,
be vaikų!

Turazeris. Pakėsk! Persiskyrimas prasitęs ne-
taip ilgai; aš vėla busiu liuosas, pradėsim gyvent
iš naujo, busim laimingi, bus vėla kudikis.

Albina. Gėda!.. Vai, kokia gėda!..

Turazeris. Bet ir koks sau bus palengvinimas!

Albina. O Celberitė, Dieve mano, ką jį pė-
sakys!..

Turazeris. Jai ir taip jau viskas žinoma.

Albina. (pašokus). Ji buvo čionai! Ką ji
sakė?

Turazeris. Ji buvo čia. Tuojaus išėjus iš kalė-
jimo atėjo pas mane; ji išgirdo apie mūsų nelaimę.
Atsėdėjo ji suvisai nekaltai, neteko garbės, o visgi
atėjo! Jos išvažiuoja iš čia į Vieną.

Albina. Į Vieną! Dėl Dievo, ka-gi aš čia
veiksiu viena likus! Tu visai nemįsli apie mane, tu
visai mane nori pamesti!

Turazeris. Likies čionai. Nori dirbk, nori-
ne; tu gali ir taip pragyvent. Lauk, iki aš pargrįšiu.
Tu mane lankysi kartą ar du į savaitę.

Albina (perkirsdama). Aš tave nepaleisiu vie-
nų, aš su tavim eisiu (puola jam ant kaklo). Aš su-
tavim, Turazeris, eisiu! Pavolyk man su tavim but!
Aš visame kalta, o ne tu; aš prikabinau, aš tave pri-
spyriau. Aš taip ir pasakysiu teisme.

Turazeris (juokdamas). Bet ir suvisai tu neisi
nei teisman!

Albina. Aš teisme pasakysiu, kad visame kalta
aš viena, o tu nekaltas.

Turazeris. Et, paliauk! Nieko nepagelbėsi, o
pati išpainiosi, Nepakelk jokios istorijos. Pavesk
išstarti teismui jojo nusprendimą ir nepainiok dau-
giau; ir taip jau užtektinai pripainiojom. (Girdėties
žingsniai).

SCENA VI.

Tie patįs ir Valdininkas, advokatas Svarcevas ir Nasveteris.

Nasveteris. Štai Turazeris. Ar aš turiu prasi-
šaliut?

Turazeris. Ne, likies! Kiekvienas gali klau-
syti, kas panorės. Ponas advokatai, aš neteisingai
prisiekiau teisme.

Svarcevas. Jūs norite, kad aš apie tai teismui
praneščiau?

Turazeris. Taip, aš prašau jus to.

Svarcevas. Jūs paimkite sau į galvą, jog bus
vėla naujas tyrinėjimas, nes tai naujas prasikaltimas.
(sėda).

Turazeris. Taip. Na, o kas gi iš to?

Svarcevas. Priversti bus persitikrinti, ar tei-
singai iš naujo liudijot.

Turazeris. Gerai, jie persitikrins.

Svarcevas. Tas išsiaiškins, ir jei pasirodys,
kad jūs pirmą syk liudijant neteisiai prisiekėt, tada
jūs, Turazeri, nuteis į kalėjimą sėdėti.

Turazeris. O toliaus kas bus?

Svarcevas. Garbė Marės Celberintės bus
sulaikyta, nes tada bus aišku, jog ji nekalt! Žino-
ma, tik tas aštuonias dienas, kurias prasėdėjo, niešu-
grąžinsite; bet vis gi jai šiek — tiek bus atlyginta.

Turazeris. Na, o toliau ką?

Svarcevas. Jūs, gali — but, busite nuteisti me-
tams į kalėjimą.

Nasveteris ir Albina. Net metams?!

Turazeris. Tylėkit, kuomet kalba ponas advo-
katas. O paskui, paskui?

Svarcevas. Na gi štai! Kleplys bus pašauk-
tas vėla teisman, jei jūsų teisybė bus.

Turazeris. Teisybė, tikra teisybė.

Svarcevas. Ir gi bus nubaustas...

Turazeris. Ir tai bus pilnai teisinga.

Albina. Ar ant daug?

Svarcevas. Greičiau daug, negu mažai.

Nasveteris. Daugiau kaip ant metų?

Svarcevas. Ant tįkro... ..

Albina. Ponas advokatai, čionai visame kalta
tik aš viena!

Svarcevas. Kaip tai jūs?

Turazeris. Nutilk! Ponas advokatai, jį, do-
vanokit už žodį, — kvaila boba; ji mano, kad mane
prikalbino neteisiai prisiekt.

Svarcevas. Ji prikalbino jus?

Turazeris. Taip ji sau mano. Kvaila boba!

Albina. Taip, aš jį privedžiau prie to. Jis
norėjo už sprando išmest Kleplį, kuomet Kleplys
pradėjo kalbėti apie pinigus.

Turazeris. Pinigai tai visi išėjo. Laidotvės
prekiaus ir taip... .. tiek laiko be darbo.

Svarcevas. Tas nerupi teismui šiame dalyke
Tai jūsų reikalas yra su Klepliu. Tokiu budu ne jūs,
ponia Turazerienė, prikabinot, bet Kleplys. Su ju-
mais nėra ką veikt teismui, jis turi reikalą tik su ju-
sų vyru. Sakykit, Turazeri, ar gerai viską apmąstėt
ką jūs man išpasakojot?

Turazeris. Ir labai gerai, p. advokatai. Nie-
kuomet aš taip rimtai nemįsliu, kaip apie šitą.

Svarcevas. Kam jūs norite užvesti visą šitą
istoriją?

Turazeris. Aš noriu savo sąžinę nugrynti.

Svarcevas. Gryną sąžinę — geras daiktas, bet
apsvarstykite dalyką iš to atžvilgio, ar nenukentės
jūsų reikalai. Dabar jūs esate žmogus su nesutepta
garbe — prieš teismą; niekas negali jums prikišti,
kad: tu, girdi, tupėjai kalėjime! Tegul visas svietas
mano, ką nori, ir kalba ką nor, bet pagal teismą jūs
doras ir teisus žmogus. Dabar, kada viskas jau ap-
rimo, kada Marė Celberitė atbuvo savo bausmę,
jūs norite vėla patįs apie save pakelti kalbas; jūs su-
darkysite savo gyvenimą; prieš teismą jūs stosisite
kaltu, prieš žmones kreivai prisiekusiu. Jūs neteksi-
te pilietiškos garbės; jūsų reputacija puls. Ar jūs
viską šitą gerai apmąstėte.

Turazeris. Labai gerai.

Svarcevas. Ir nepaisant ant to visko jūs vis-
tiek reikalaujate, kad aš jus patraukčiau į teismą ir
ten panaikčiau jūsų pirmuosius liudijimus?

Turazeris. Aš to prašau jus.

Svarcevas. O jūs šeimyna?

Turazeris. Tai mano dalykas, ponas advokatai.

(Pauza).

Svarcevas (atsistoja). Na... .. jei taip jau nu-
sprendėi, Turazeri, tai tegul bus. Aš nežinau, kaip
nūspręs teismas, bet aš žinau, jog dori žmonės visa-
dos skaitys jus už teisingą žmogų. (Spardžia jam
ranką) Tai ką gi, eival!

Turazeris. Likies sveika, Albina!

Albina (verčia).

Turazeris. Ar ji galės mane lankyti? Ar taip?

Svarcevas. Žinoma! Aš viską padarysiu,
kas tik nuo manęs prigulės.

Turazeris. Širdingai ačiu, ponas advokatai.

Mės neturtingi žmonės.

Svarcevas. Na, tai eival!

(Nasveteris spaudžia Turazeriui ranką. Advo-
katas eina pirma, o kiti paskui)

(Uzdanga krinta).

2 metams, 8 mėnesiams kator- goja. Maskvos juodašimčiai keti- na įsteigti juodašimčių univer- sitetą. Mat reikia mokslo ir žydams mušt.

IŠ AMERIKOS

Zeme rija pati save. Aliaskos pakraščiams stovi prieš akis vulkanų pavojus. Netoli „Un Aliaskos“ pradė- jo slinkti žemyn į vandenį sa- lutė Bogastow. Ant jos buvo kalnas McCullock 700 pėdų augstumo, dabar vos tik jo viršūnė bėsimato. Manoma, kad vandenyse atsivėrė pože- miniai ugnikalniai, kurių go- muriais pradės grimsti ir kiti Aliaskos kontinentai.

Susauzdė redaktorius. Nashville, Tenn. vietinio dienraščio „The Nashville Tennessean“ redaktorius Ed. Carmack patiko sau myrį už tai, kad savo laikraščio skilty- se keletą sykių pasiepė demo- kratų partijos vadovą, pul- kauninką Duncan Cooper. Pereitą savaitę, minėtas Coo- per pasikvietė talkon savo tėvą ir patykoje ant gatvės praei- nantį minėtą redaktorių su- saudė revolveriais. Ed. Cor- mack buvo pirmasis guber- natorium. Cooperį suėmė.— Teroristų mat randasi da ir tarp tų žmonių, kurie stengia- si terorą naikinti.

Kviečia atgal Europos darbininkus. New Yorko „Times“ prane- ša, kad Atlantičią laivų kompa- nijų agentai jau pradėję ruoš- ties ant darbininkų medžiok- lės ir pranešę Europos agen- tams, kad paskleisti Vokietij- joj, Austrijoj ir Rusijoj ži- nias, jog pramonė jau atgijusi ir fabrikantai čia tik šaukia į- šeivius: „Come back! Come back!“ Tuometarpu da nėra ko šau- kti „come back“, nes pirma reikia sutalpinti savieje mili- jona bedarbių, kurie, nežiu- rint į žadama „gerovę“, kaži- kodėl da vis nesimato kad eitų rytais į darbavietes. Ir dar- bavietės da tik žada atsidadyt o vis da neatsidaro.

Iš Lietuvosku dirvu Amerikoje Mahanoy City, Pa. Dar- bai šiūom tarpū pas mus po- biskį jau pasigerina; kai- kuros kasyklos dirba jau pilną laiką, ir kalbama, kad neuži- go ir visos kasyklos sujudėsia dirbti pilną laiką. Bet kasžin? Lietuviai mus miesto dar- tehemiega paskendę tamsybės- bangose, ką liudija neseniai at- lostas teatras ir jo finansiskas- nenusisekimas. Spalių 28 d. buvo surengtas vakaras ant Kojerio „Opera- hous“, kur „Shenandoah'rio Teatrališka kuopa“ sulošė far- są „Andra giedroje“. Ir ištik- rūjų, tai buvo vienas iš lietu- viškų vakarų, ką mahanojie- čiai galėjo matyt, ir taip puik-iai surengtas, kaip aš pirmą- sykį mačiau laiku 8 metų ma-

no buvimo Mahanojuje. Pirmiausiai, kaip tik pasi- kelė uždanga, išvydom susi- spietusį būrelį, pasišventusių dailai mūsų brolių ir seselių viengenių; iš jų veidų dvelkia troškimas pakelti mūsų tauty- stėje dar taip žemai stovinčią dailą. Choras vedamas p. Bu- bno iš Shenandoah'rio uždai- navo „Tėvynė“, kas nekaip nusisekė, nes mergaitės per- augstą balsą paėmė. Bet joms reikia tą atleisti,—daug nuo jų negalima nei norėti: tai dar- tik ankstybo jaunystės pava- sario, ką tik pražydusios gėlė- lės, kurioms dar rodos nieks neturėtų rūpėti, kaip tik ku- dikiškos svajonės. O vienok- taip nėra: jos jau atjaučia sa- vo tautai ir stoja į darbą lie- tuviškos visuomenės naudai. Brangios sesutės, mūsų tau- tystės žiedai — nenusiminkit- delei menko nepasisekimo ir- nenustokit lavinties ir darbuo- ties ant tolesnio. Užgėdinkit- savo nerangiosias seseris, ku- riams jau senai buvo laikas su- siprast, o jos dar taip ir be- nardo po fanatizmo ukus ir- bekranto pašvinkusį gumą, nežinodamos daugiau nieko... Toliaus, išėjęs vyrų choras padainavo „Žvaigždėlės“, ir- reikia pripažinti, kad puikiai- dainavo. Melodija pataikė į- širdis klausytojų, nes dar tik- pirmą punktą padainavus, o- jau prasidėjo delnų plojimas. Toliaus vaidino augščiau- minėtą farsą. Matomai, She- nandoah'riečiai tikri mylėtojai- dailos, ir pasišventę tam tiks- lui, nes—mokintasi, aktorai- puikiai atliko savo roles; lab- jaisiai atsižymėjo lošime J. Gaidys, kuris lošė senio Bar- tašiaus rolę, ir V. Ulčinskiūtė, Kupetienės rolę. Antraktuose- buvo deklamuoja eilės ir dai- nuota duotas dviejų mergaičių „Pasakyk mano mylinas kra- štė“, kuris taip gi puikiai nu- sisekė, ir gražiai skambėjo pri- tariant su fortepianu; taip gi- dainuota solo. Pabaigus loši- mą mašytas choras vėl padai- navo „Sugrįžk“ ir vyrų choras „Miegok saldžiai“. Ir šitos dvi- paskutinės dainos puikiai nu- sisekė: jų melodija giliai į- širdį įstrigo ir rodosi dar ir šiand- dien skamba žodžiai ausise: „Sunau, suklydusis, grįžk į- tėvynę, grįžk“. Ar gi vienam iš- mus labai tinkami yra šie žo- džiai? Ar vienas iš mūsų savo- darbais yra atsitolinęs nuo tė- vynainiškų darbų, nuo savo- vientautiškų gyvenimo. Taip, daug, labai daug yra tokių iš- gamų, kuriems reiktų tos gie- smelės pasiklausyti... Kiek teko patirti, publika- buvo labai užganėdinta ir ne- vienas su džiaugsmo ašaromis- akise apleido savo teatrą, ma- tydamas būrelį viengenių pa- sišventusių dailos plėtojimui- pas mus. Viską tai matant, iš vienos- pusės ima žmogų linksmybė, ir- nenoroms išsiveržia nekant- ri džiaugsmo ašarėlė, o iš an- tros pusės, suspaudžia gailės- tis širdį, kaip žnyblėmis, ma- tant kad tik toks mažas būre- lis mūsų miesto lietuviškos- visuomenės teatsilankė į tą- taip puikiai surengtą vakarą. Kaip- girdėtis, tie draugai rengėjai- turės apie \$30.00 iš savo kiše- nės dadėt uždengimui lešų to-

vakaro. Tai ir darbuokies- ant visuomeniškos dirvos, dėl- labo savo tautos ir viengenių- naudos! Ar gi ne gėda mums, bro- liai ir seselės, kad iš mūsų- miesto taip skaitlingos lietu- vių visuomenės, toks mažas- būrelis teparėmė taip prakil- nų darbą? Tas darbas reika- lauja daug triuso, ir norintis- veikt, turi but tikrai pasišven- tęs tam. Kad yra pasišventimas, tai- liudija faktas, jog „Shenan- dorio Lietuvių Teat. Kuopa“- nesinaudoja iš lošimų savo- ypatiskai naudai, bet darbuo- jasi auklėjimui lietuviškos- dailos. Demokratų partija, no- rėdama surengti prakalbas to- je svetainėj tą patį vakarą, da- vinejo minėtai kuopelei \$75, kad tik jie permaintyt lošimą- ant kito vakaro, bet jie atsā- kė: „Mēs neparsiduodam ir už- pinigūs nelošiam teatrų, mus- siekis yra auklėti lietuvišką- dailą ir puošti savo tautą“. Štai jų atsakymas. O kur mū- sų dėkingumas, kaip mēs atsi- mokam!.... Bet jums, Shenandoah'rie- čiai ir jums, rengėjai — jums- bijunai ir lelijos, jums lietu- viškas darželis, stovintis ant- tikros lietuviškos dirvos ir- puošiantis mūsų tautą savo- darbais.— Ačiu jums!! E. Lietuvaitis

Lavinkimės dailėj. (Brooklyno ir New Yorko lietuviams) Tėvynės Mylėtojų Draugystės 3-čioji kuopa New Yorke ir Brooklyne rengia chorą. Dėl kiekvienas lietuvis ir lietuvi prisidėkite ir atėikite mokyties ir lavinties dainavi- mo, kas ketvergas, 7.30 vaka- re Draugelio salėje, 73 Grand st., Brooklyn, N. Y. Turėda- mi chorą — giesminių my- lėtojų kuopelė — surengsime milžinišką vakarą ant atmin- ties gerb. Dak. V. Kudirkos (Kapsio) per Naujus Metus, paminėjimui jojo 50 metinės- sukaktuvės gimimo. Tautiečiai- ir tautietės, dar kartą kviečia- me — prisidėkite prie mus bu- relio. Kviečia TMD. 3 kuop. Komitetas.

PERŽVALGA. „Lietuvos“ 45 N atsi- šaukia į visuomenę Baltimorės „Teatrų Mylėtojų draugystės“ kuopelės vardu pp. Naruševičius ir Skorko kviesdami su- tverti Amerikoje iš panašių- liet. teatrališkų kuopelių vie- ną draugiją. Toks sumanimas- gana simpatiškas ir kad jį- įkūnijus būtų netrumpas žin- gsnelis pažingėta lietuvių prie- dailiškosios pusės, apie tai ne- abejotina.

Linksmybė grožybė ir- stebuklai! Atsibus pasiilij du vakarai- Lap- kričio 25 ir 26 dd., 7.30 vakare; Lie- tuviškų Svetainėj, 101-102 Grand si., Brooklyn. Parengta naudai T. N. Koopera- cija. Judomi paveikslai su dainomis- ir muzika. Bus rodomi žingeidžiausi ir- juokingiausi atsitikimai iš pasau- lio: kaip tai iš garsių revoliucijos veike-

ju likimas M. Spiridonovas. 2 senų- kavaliarių gyvenimas ir daugelis- kitų. Žanga vyrams ir moterims 10c. Vaikams 5c. Užkviečia T. N. Kooperacijos- KOMITETAS.

Tėmykite lietuviui. Vine Liqueur Store, ant pardavi- mo; lietuvių apgyventoj vietoj. Duosime pabandyti. Turi turėti- \$500 chasi. E. E. Blumenthal, 200 Bedford ave., Brooklyn, N. Y.

Didelis balius. Parengtas 119 kuopos Susiv. L. A. Atsibus ketverge (Thanksgiving- dap) 26 d. lapkričio 1908 m. Prasi- dės 1-mą valandą po piet ir trauksis- iki velai nakčia; svetainėje A. Stra- vinsko Plymouth, Pa. Muzika bus- tikrai puiki, grajis visokius lietu- viškus šokius. Užkviečiame visus- lietuvis ir lietuves atsilankyti ant- mus baliaus, o labjausia užkviečiame- Plymoutho Susivienijimo kuopas, taipgi ir iš visos apielinkės. Tikietas- 5c. Užkviečia KOMITETAS.

Tėmykite! Lietuviškų laikraščių branch of- fice. Kas užsirašys „Vienybė Lie- tuvinkų“, iš Pittsburgo apielinkės, mes duosime „Lietuvių Žinias“- dovanu. Kas prisijis 10 c. gaus „L. Ž.“ 3 mėnesius ant pažiros, kas- užsirašys „Vien. Liet.“ gaus dova- nai per metus „L. Ž.“. Adresas: „Lietuvių Žinias“, 1011 Chartera ave. McKees Rocks, Pa.

Ant pardavimo. Ant pardavimo naminiai rakandai- (furniture). Galima nupiekti labai- pigiai pas. Priežastis išvažiuoimo į kitą- miestą. Prekė pigi tik 35 dol. V. Volmariens, 14 North 6th st. Brooklyn, N. Y. 200 popierių su pasveikinimais- kopertų už 2 dol. ir 50c. vertes- pridesiu knygų dovanų. Adresuoke: G. Baronas, P. O. McKees Rocks, Pa.

RYTMETINIS NEGALEJIMAS. Tai nėra, taip sakant, negalėjimas- bet didelis nesmagumas, kurį- daugelis žmonių stjaucia. Tik ką- atai- kelus iš lovos jie jaučia kvaitulį, šir- dies pykimą ir net tankiai turi- vėnti su skausmingais tasymais. Ponas- Jonas Simunek iš Edwardsvilles, Ill. pataria kiekvienam vartoti tokiose- atsitikimuose Trinefio Amerikonišką- Eliksyrą Karčiojo Vyno. „Ilgus- metus mane kankino paryčiais šir- dpyka ir vėmimas senoj šalyj ir- perpenkis m. čia. Szašolis bonks Trine- rio Amerikoniško Eliksyro Karčiojo- Vyno mane išgydė ir nuo to laiko- aš neturėjau kliauties su viduriais“. Tai yra geras patarimas, prie- kurio- mės norime pridėti tik tą, kad šitas- Eliksyras yra didžiausias vaistas- atsitikimuose vidurių ligų. Vartok- visomet, kaip tik viduriai sugenda. Gausnamas aptiekose. Juozapas Tri- neris, 616-622 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

„RAISTAS“ ir „Lietuvos“ Skaitytojams. Kuris neskaitys knygos „RAISTO“, nors- ilgai Amerikoje beesas, bet- gyvenimo KYTRYBES, GEROVĖ ir- SKURDO ŠAKNĮ nepažįsta, — nes- permažai kytrumo turi, ir nemokės- nuo nelaimių išsigereti. „Raista“- perskaitys visa suktybių mašineriją- kaip zerkle permatys kiekvienas. Ta knyga sudrebino Amerikos ir- Europos parlamentus. „Raistas“- išversta į visas kalbas, tas parodo- kaip labai žingeidi yra. RAISTAS“ didelė knyga, ilgavai- skaitosi, kaina 1 doleris. „VIENYBĖ LIET.“ arba „LIETUVA“- prenumerata metams 2 dol. Bet kuris naujai užsirašys pas- mane vieng iš paminėtų laikraščių- metams atsiuociant 2 dol. ant mano adreso, tai- aptars laikraščių ir „Raista“- visai DOVANAI! Adresuokit.

J. Naujokas, Madison Square, Box 189, New York, N. Y. Teipat pranešama, jog netrukus- aplois spandų „BALTRAMIEJAUS- NAKTIS“. Apie šią knygą plačiai- buvo paaiškinta „Vienybėje L.“. Jau galima užsisieluoti pas- išleideją J. Naujoką, tuom pačiu- adresu. Kaina 75 centais.

PIRMAS LIETUVIŠKAS Fotografistas ir Maliorius VISOKIŲ ABROŽŲ. — Darba — atlieku puikiai už prieinamą prekę. Kogeriausia darau naujas skripkas ir taisau. G. BENSON, 328 Bedford ave. BROOKLYN, N. Y. (tarpe So. 2-nd ir 3-rd st., du blokai nuo Grand st.) Galerija atidara nuo 8 ryte iki 6 val. vakare. Udarinkais ir Subatomis iki 9 val. vakare.

Balius. Astuonioliktas didelis metinis- balius draugystės šv. Kazimiero, atsi- bus 21 d. Lapkričio (Nov.), subato- je, 1908 m., L. T. Svetainėje, 101-102 Grand st., Brooklyn, N. Y. Prasidės po 7.20 vakare ir trauksis- iki ryto. Užprašome visus lietuvis- ir lietuvaives iš Brooklyno, New- Yorko ir iš kitų aplinkinių miestė- lių ant mūsų puikiausio pasilinksmi- oimo, tai yra baliaus. Laikas linksmybės baigiasi — dėl- to jau ir seni pasinaudokit iš- tės- progos ir atėikit kuoskaitlingiausia- už ka busim labai dėkingi. Muzika- prof. Gudo. Užprašo Komitetas. Žanga: vyrams neprigulintiems- į draugystę po 25c, draugystės sapa- riams įeinantiems į Corpora 15c- merginoms po 15c.

MUSŲ SKAITYTOJŲ ŽINIAI. Ateinant 25 metų su- kaktuvės nuo įsikurimo „Vienybės Lietuvinkų“ sumanėm ateinančius, da- prieš jubiliejinus metus- nors kuomi skaitytojams- atžymėti, todėl patiekėm- nors nedidelę, bet dailią- dovanėlę. Tai bus storo- kos knygos pavidalo ka- lendoriaus, kuri duosime- kiekvienam senam ir nau- jam skaitytojui, kurs iš- kalno užsimokės už laik- raštį už ateinančius met- us. Kalendorius bus pilnas- gražių skaitymų, žinių ir- kiekvieno skaitytojaus- stubelę pagražius, kaip- informacijų knygelė. Šinomi pranešame skaity- tojams, idant pasiskubin- tų patis aukščiau užsisa- kyti „Vienybė“ ir kitiems- užsakyti, kad būtų galima- žinoti, kiek reikės paste- linoi kalendorių. Vėliau- užsisiakiusieji galės pas- kians visai jų nebegaut. Išleistojei.

„RAISTAS“ DOVANAI! „Vienybės“ ir „Lietuvos“ Skaitytojams. Kuris neskaitys knygos „RAISTO“, nors- ilgai Amerikoje beesas, bet- gyvenimo KYTRYBES, GEROVĖ ir- SKURDO ŠAKNĮ nepažįsta, — nes- permažai kytrumo turi, ir nemokės- nuo nelaimių išsigereti. „Raista“- perskaitys visa suktybių mašineriją- kaip zerkle permatys kiekvienas. Ta knyga sudrebino Amerikos ir- Europos parlamentus. „Raistas“- išversta į visas kalbas, tas parodo- kaip labai žingeidi yra. RAISTAS“ didelė knyga, ilgavai- skaitosi, kaina 1 doleris. „VIENYBĖ LIET.“ arba „LIETUVA“- prenumerata metams 2 dol. Bet kuris naujai užsirašys pas- mane vieng iš paminėtų laikraščių- metams atsiuociant 2 dol. ant mano adreso, tai- aptars laikraščių ir „Raista“- visai DOVANAI! Adresuokit.

J. Naujokas, Madison Square, Box 189, New York, N. Y. Teipat pranešama, jog netrukus- aplois spandų „BALTRAMIEJAUS- NAKTIS“. Apie šią knygą plačiai- buvo paaiškinta „Vienybėje L.“. Jau galima užsisieluoti pas- išleideją J. Naujoką, tuom pačiu- adresu. Kaina 75 centais.

MOKINKIMĖS PATYS. Gramatika angliskos kalbos mokin- tis be mokinioje (apdaryta) \$1.00. Vaikų Draugas arba kaip mokintis- skaityti ir rašyti be mokinioje 15c. Naujas Budas mokintis rašyti be- mokinioje..... 10c. Aritmetika mokinimuisi rektūdū- su paveikslais (apdaryta).....35c. Pinigus siųskit per Money Order- šiuo adresu. P. Mikolainis, Box 62. New York City.

Knygu Katalogas. Adomas Micekyčia (1798-1855). Jo- gyvenimas, raštai ir darbai. Parasė A. J. Dabaras. Plymouth, Pa. 1902, p. 40 15c. Ar socialistas gali but katalku? So- diačiams ir draugams darbininkams. Pa- rasė Zmogus. Plymouth, Pa. 1900, pusi. 22 10c. Augis darbininkų judėjimo Lietuvoje. Si knygelė apraso darbinink- judėjimą ir visokius sukilimus. Naudinga pers- kaityti kiekvienam. Parasė A. Lietuvis- ir N. N. Plymouth, Pa., 1900, p. 58 15c. Apuoko Sapnai. Čionai yra rinkinėjis- šių paveikslėlių iš gyvenimo: Laipiniai, Po mirties, Kiečiaspandis. Parasė juos- gabus foljeton rašėjas Šliburis. Jo pa- veikslėliai aštriai sielėte visus opanū- sius gyvenimo apsiereikimus. Vietomis- reikia verkti, vietomis juoktis. Parasė- labai aiškioje kalboj, kad ir maži mo- kantis lengvai skaito. Brooklyn, N. Y. pusi. 15c. Eglė Žalčių Karalienė. Dramatas pen- čiūose apsiereikimuose. Parasėta iš mi- cologisko „senovės lietuvi padavimų. Parasė Aleksandras Fromas (Gužutis). Antra laida. Plymouth, Pa., 1906, pusi. 15c 50c. Gyvenimas Genavietės. Pamokinanti- ir labai sudėjanti apysaka iš senovės- laikų. Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, pusi. 22c. 50c. Girtokliū Adynas. Antra laida. Bro- oklyn, N. Y., 1908, pusi. 16c. 10c. Gudri Naslė. Juokiazaisė dviosios vei- kmės. Paimita iš tikro atsitikimo Lie- tuvoje. Šita knyguotė perstato gana- juokingoje formoj, kaip vienai ukininė- nalie savo gudurmu gavo gėrą jauniki- ir kas iš to paskui išėjo. Labai fengva- perstatyt teatr- myletojams. Parasė Alek- sandras Fromas (Gužutis). Su autorias- paveikslu. Brooklyn, N. Y. 1905, pusi. 40c. 15c. Graudūs Verksmai. Arba pasibudini- mas prie apmisljimo kancios Viešpaties- Jezaus Kristaus. 10c. Herbertas Spenceris. Trumpa per- žvalga jo filosofijos. Parasė Krapot- kinas. Vertė Dr. J. Šlipas. Plymouth, Pa., 1904, pusi. 30c. 15c. Idėja ant mėslyno. Apysaka mūsų- dienių. Aukauja broliams lietuviams. Muse Plymouth, Pa. 1900, pusi. 14c. 10c. Istorija apie gražią Katrinką ir jos- visokius atsitikimus. Antra laida. Ply- mouth, Pa. 1901, pusi. 32c. 10c. Isgriovimas Kanno Pilies (1852. m). Dramatas keturiuose apsiereikimuose. Iš Lietuvos dejų. Parasė Aleksandras- Fromas (Gužutis). Antra laida. Plym- outh, Pa. 1906, pusi. 25c. 20c. Iš po budelio kalavijo ir Kąjimas. Dvi- apysakos. Parasė M. Cernada. Vertė V. Stagaras. Plymouth, Pa. 1894, p. 256 50c. Iš bažnyčios istorijos. Kiekvienam- verta perskaityt. Parasė A. D. Plym- outh, Pa. 1906, pusi. 16c. 70c. Istorija Septyniū Mokintojų. Akvė- skaitymai. Išleidimas trečias. Plymouth- Pa. 1904, pusi. 158c. 50c. Iš kur atsiranda nusidėjėliai! Soc- jolociškas pėišny. Knygute trumpa- ir aiškiai parodo, iš kur mūsų laikose- gimsta pvaivis prasižengėjai ir nedorė- liai ir ką su jais turi darauja daryt. Čia- yra plačiai medegs diskusijoms. Parasė- A. J. Brooklyn, N. Y. 1908, pusi. 22 10c. Itekėm Socialiską Sanlygą, ant- vių- kultūros šakų. Šia knygelė perskaičius- galima daug pasimokint. Vokiškai pa- rasė J. Stern. Lietuviškai vertė J. Ši- daras. Plymouth, Pa. 1898, pusi. 94 15c. Juozas Arch. Sodiets-deputatas An- glijoje. Šia knygelė vertėti kiekvienam- perskaityt. Parasė A. D. Plymouth, Pa. 1905, pusi. 18c. 10c. Kabalas. Taipinantis savjė 100 vis- kių užimimų ir ant jų reikalavėjai- atsakynus. Plymouth, Pa. 1894, 10c. Kėkštų Simas. Graži apysaka iš Lie- tuvos ukininkų gyvenimo. Parasė Me- naitis. Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, pusi. 26c. 10c. Knygelė dėl lietuviškų kareivių Ame- rikoje. Parasė Lietuvos Kareivis. Plym- outh, Pa., 1894, pusi. 33c. 10c. Kunigija ir svietiška valdžia. (Magi- pjesiniai). Sutaisė ir aparsino P. Me- dekša. Antra laida. Brooklyn, N. Y. 1908, pusi. 47c. 15c. Kur mūsų išganymas? (Iš visur surin- kta medegū mūsų programui). Mano- draugams. P. Daujotas. Labai akvvi- aprašymai. Plymouth, Pa. 1903, pusi. 110c. 25c. Kainas. Misterija Byrono parašyta. Trijuose aktuose. Vertė Dr. V. Kudirka. Plymouth, Pa. 1903, pusi. 120c. 25c. Kaip Sicilijos kaimiečiai kovojė už- savo tiesas. Labai puiki apysaka. Parasė- Eit iš M. Plymouth, Pa. 1905, p. 24 10c.

Mythai, pasakos ir legendos Žemaičių. Surinkti ir išleisti per Dr. Edm. Veck- onstedta, vyresnįjį senoviskų kalbų- mokytoją prie Nikolajaus gimnazijos- Liepojuje (Kursė). Yra tai aktyviausis- ir juokingiausias senoviskos pasakos- apie visokius stebuklus ir prajovus, apie- ūabus gerų ir pikty dvasių, apie Lau- mes, Laimes, Raganas, Vilkalokus ir- ti. Lietuviškai išgulė J. Šlipas M. D. Plymouth, Pa. 1897, pusi. 180c. 50c. Mūsų dielės. Per ką Lietuva kenčia ir- kas vargina lietuvis. Parasė Zmogus. Plymouth, Pa., 1901, pusi. 31c. 10c. Mokslininkų Tvardaukas. Apysaka iš- žmonių padavimų, kaip Tvardauko tė- va užpuolė žmogžudžiai ir kas iš to iš-ėjo. Lenkiškai parasė J. I. Kraszewski. Lietuviškai išgulė F. M. Dvi daly. Plymouth, Pa. 1905 pusi. 174c. 50c.

Laima ir planetos. Knygėlė tinkančią suaugusiems perleidimui smagaus laiko. Iš jos galima išpėti savo laimę, ar nelaimę, ar mylį, ar mergelę, ar jauniką, ar našlį. Antra laida. Plymouth, Pa., 1899, pusl. 17. Apdaryta \$2.50

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Yra tai rankius iš 400 visokių dainų, kurios yra paskirstytos ant 13 dalių: Tėvybiškos dainos, Pasakiškos dainos, Mitologiškos ir seniausios dainos, Dainos apie girtybę, Meliškos dainos, Juokaus dainos, Karškos dainos, Dainos iš baudžiavos gadynių, Našlių dainos, Raudos dainos, Visokios dainos. Plymouth, Pa., 1893, pusl. 496. \$2.00 Apdaryta \$2.50

Lietuvos Istorija. Simano Daukanto. Nuo seniausių gadynių iki Gedimino. Didžiam Lietuvos Kunigaikščiui. Knyga I. Plymouth, Pa., 1893, pusl. 483 \$1.50 Apdaryta \$2.25

Lietuvos Istorija. Simano Daukanto. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liubliano unijai. Knyga II. Plymouth, Pa., 1897, pusl. 531 \$1.50 Apdaryta \$2.25

Lietuvių Tauta. Senovėje ir šiandien. Aprašo apie lietuvių praeitį, Kiekvienam lietuviui yra naudinga apie tai žinoti. Parašė J. Šilpas M. D. Tomas I. Plymouth, Pa., 1904, pusl. 464 \$1.50 Tomas II, pusl. 564 \$1.75 Abu tomai \$3.25

Našlaltė. Apyssaka eilėse, labai naudinga ir užimanti knygelė. Parašė M. Plymouth, Pa., 1905, pusl. 15 \$1.00

Paveikslai. Dvi puikios apysakos, gana užimančios pasiskaityt. Parašė Zemaite. Plymouth, Pa., 1899, pusl. 102 \$1.50

Parsidavimas ir Pelnas. Iš praeities Prūsų Lietuvoje, Pagal A. Świętochowski. Kaip vienas lietuvis atėjęs iš Did. Lietuvos atsidavė vokiečiams, net pavardę ir tikėjimą permainė ir paskui išvarė jį. Parašė Žmogus. Plymouth, Pa., 1901 \$1.00

Pasikalbėjimai apie dangų ir žemę. Labai aktyva knygelė, su 15 paveikslėliu. Vertė iš sveitimų kalbų. P. A. Plymouth, Pa., pusl. 81. \$2.50

Palemonas ir Giržduta. Apyssaka eilėse, iš senovės gyvenimo pagal žmonių pasakų, senovės tikėjimų ir savo fantazijos. Parašė M. D. S. Plymouth, Pa., 1904, pusl. 72 \$2.00

Puota—Nuskūtas žiedas. Vaizdeliai iš gyvenimo. Du labai puikus apskaitymai. Parašė Bijunas. Plymouth, Pa., 1902, pusl. 32 \$1.00

Pagieža—Jurgis Durnelis. Dvi labai puikios apysakos iš gyvenimo. Kiekvienam priliptos pasiskaityt. Lenkiškai parašė Brolis. Lietuviškai išguldė Vincas Kudirka. Plymouth, Pa., 1902, pusl. 90 \$2.50

Popieros Gramatams rašyt. Gaunama visokio skirniaus, su maloniomis dainelėmis ir visokiems aprašymais tuzinas su kopertais \$2.50

Sausio Devinta. Šitoje knygtelėje yra plačiai aprašyta apie Petrapilės darbininkų sukilimą arba „Raudonąjį Nedėlią“: kaip išbėdė mirties ejo maldauti nuo caro darbo ar duonos, o jis išsiuntė kariuomenę ir tukstantis išžudė. Gana lengvas ir graudus pasakojimas. Parašė Maksim Gor'ky. Vertė F. M. Brooklyn, N. Y., 1908, pusl. 40 \$1.50

Užsitanavik ant to gerai. Arba apsišilijimai apie keturis daiktus pasakojimus, skaitymas graudus ir juokingas. Lenkiškai parašė J. V. Nera. Lietuviškon kalbon versta. Plymouth, Pa., 1886, pusl. 150 \$1.50

Vilius Tell. Drama penkiuose aktuose Yra tai geriausias veikalas, parašytas garsaus vokiško poeto Schiller. Dramatiškoji forma parašyta čia kova už nepriegulbę šveicarij po Austrijos jungimą; darbai šveicarijos patrijų, tarp kurių svarbiausiu buvo Vilius Tell. Lietuviškai vertė Vincas Kapsas, Plymouth, Pa., 1899, pusl. 152 \$2.00

Vargdieniai. Apyssaka iš tikrų atsitikimų penktos ir šeštos dešimties 19-tojo šimtmečio. Su autoriaus paveikslu. Šioje knygtelėje aprašo apie baudžiavos laikus Lietuvoje, kaip ponai žmones plakė apie Lietuvos ubagų gyvenimą ir jų puotas, apie žydų gudrybes ir tt. Ši knygelė didelė aktyva, vietomis juokinga, o vietomis liudna. Parašė Aleksandras Fromas (Guzutis). Plymouth, Pa., 1906, pusl. 187 \$2.00

Valkata. Gražus paveikslėlis, paimtas iš kalmo mergaitių gyvenimo. Į kiekvieną mergaitę tėvo praktika, išėjo į miestus, pateko į savadžiųjų nūgas, pradžiai savo gyvenimą ir pati pasižadė. Pamokymas tėvams. Iš latviško vertė J. Pleirys. Brooklyn, N. Y., 1908, \$1.00

Vytantu Prisieka. Paveikslas rieškia ta valanda, kada kryžiai ir griebė 16-tą bialandžio 1362 metų Kauno pily. Tolyje, anapas Nemuno, veržiasi lietvis ir dumai nuo gaisruojančių druvties griuvisių. Aplink jį susitelkę tėvunai, vyčiai ir vaidiūčiai. Vytautas gimė 1344 m., mirė 1430 m.; paveikslas perstato jį 18 metų jaunučiu; viešpatavo nuo 1392 iki 1430 m. Iš keturių tukstančių apgyvenų Kauno pilies išliko tikvi 36 vyrų. Vytautas išpildė savo prisižadė 15 liepos 1410 m. ant Žalgirės ir Eglekalinio laukų, paguldė 40 tukstančių kryžiuokų su Didžioju jū Mistru. Paveikslas didumas 27X213. Prekė \$2.50

„Vienybė Lietuviški“. Rankius, galima gauti nuo išleidimo 1890 metų iki 1899, knygos formoje. Prekė \$2.00 Nuo 1899 metų iki 1903 „ \$3.00 Nuo 1903 metų iki 1908 „ \$2.50

Šitas paminitas laikraštis, arba rankius kuris yra nuo seniai surinktas ir užlaikomas, jame galima ras visokių skaitymu, apie ką tik panorsai tai jame rasi, kurie malonit turit tai ligai nelaukit.

Žeminių Dulkės. Apyssaka iš mūsų gadyne Lietuvoje. Parašyta M. Radzevičiūtės. Su autorės paveikslu. Plymouth, Pa., 1901, pusl. 226. \$2.00

Ženybos Paikių Miko. Kaip jam netentai su ženybos atsitiko, iš lenkiškos kalbos vertė V. K. Plymouth, Pa., 1896, pusl. 10 (didelio formato) \$1.00

Žmogus. J. Akuratero apysaka, iš latviškos vertė J. Banilius. Plymouth, Pa., 1907, pusl. 40 \$1.50

J. J. Pauksztis ir K. Brazys, 120-124 Grand st. Brooklyn, N. Y., 224 E. Main st. Plymouth, Pa.

„Lietuvos Ukiniukas“. Laikraštis skiriamas darbo žmonėms, eina kartą per savaitę, iš Vilniaus, Lietuvoje.

„Lietuvos Ukiniukas“ rašoma apie įžymiausius Lietuvos reikalus, apie žemės valdymą, apie valščiaus mokyklas ir žmonių laisvę, apie vyriausybės darbus ir politiką ir tt. Kaina metams su prisijungimu \$2.30. Pavienis num. ant vietos 5c, o krassa 6c.

Pinigus siųskite atstovui Amerikoje po adresu: A. Rinkevičius, 120 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Naujas Tel. 1005. Senas Tel. 578M

Dr. Albertas Kauffman Gydytojas iš seno krajaus. Specialistas nuo visokių ligų.

Gydo net labiausiai užsienėjusias vyrų, moterų ir kūdikių ligas. Galima susisiekti lietuviškai, lenkiškai, rusiškai, vokiškai ir slavaiškai.

VALANDOS PRIĖMIMO. nuo 8 iki 10 ryto, nuo 2 iki 4 po piet nuo 7 iki 9 vakare.

No. 51 N. Washington street Wilkes-Barre, Pa.

Lietuviška karčiama. JUOZO JUODZEIKIO Skanus alus, porteris, gardi arielka, visokis vynas ir cigarai kvėpianti. Teipgi biljardas dėl zobovų. Coalbridge, Pa.

J ir K Broliai Abraičiai, Visiems žinomi jau 22 metai biznįje. Laiko puikų Salūnų visokių gerimų, kaip tai, skanus Alus gardi Arielka visokis Vynas ir kvėpianti Cigarai.

Laiko arklis ir visokių vežimais dėl kraustimo ir kur ir kas tik pareikalauja. Reikale kreipkitės pas savo lietuvis J. ir K. BROLIUS ABRAIČIUS, 293 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

Telephone 2270 Greenpoint DAKTARAS A. Zajaczkowski Buvesis viršiniukas ligonbuoio po vardu „Jezaus Kūdikių“, Varšavoje. 103 So. 2nd ir Berry st. Brooklyn, N. Y.

Valandos: nuo 9-10 ryte, 1-2 po piet, 6-8 vakare.

Daktaras Tiesu, Czupka. Advokatas ir Notary Public. Ofisas: 3 N. Main st., Wilkes-Barre, Pa., kasdien.

First National Bank, Olyphant, Pa. Pamedėliais ir Ktv. nuo 6 iki 7 vak. Užsiamu provomis Wilkes-Barre ir Scranton ir teipgi pas skvairas, pa ludyjimū (doviernastis) išrupinu Rosijoj ir Lietuvo.

Naujas Telephonas No. 52 Dr. F. J. Krajewski, 42 So. Washington Street, WILKES-BARRE, Pa. Pirmas Lenkiškas Daktaras.

VALANDOS: nuo 9 iki 12 ryte, —1-4 po piet ir nuo 7 iki 9 vakare.

Nuspuogavimas veidų. Daugumas mįslija, kad bjauria užsirečiama degti? Tai gi kam nesigydinti! su mūsų metodu ekrnetai išsilygdysite. Planų kilmimą ir sretimą turit? Tai vartokite Prof Brnndzas Wn derful Hair Grover, kurs žėdasas vartodamas užsigandėna, ir apie pusę milijono padėkavonų ta daro. Jėgin norite galitė atsisaikiti per laiską bus išsiųsta Dykai viet apasymal nuo ko plankai slenka ir plinka ir plieskanų atsidarimas, mes gyduoles nu siūndiame panevali ir C. O. D. nebijokite parasite laiską ba neretėks cento moketi už visokas rodas. (Valėtai ne Dykai), galitė gante po adresu 996 Broadway, netoli Myrtle Ave. Dras Adolph Levy Mgr. mūsų krautuve. Inatėlta nuo 1877 Specialistai Rupturos-hernios, ir akinų, ir Aparat visokiū išlyrbejai dėl vieš Hospitalų, per laiskus klanikite rodois po siom adresu. J. M. BRUNDA & CO. BROOKLYN, NEW YORK

Tel. 2334 Greenpoint. PUKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS pas PETRA A. DRUGELL. Skanus alus, gardi arielka, elius, visokis vynas, kvėpianti cigarai, ir puikių užkandžių. Salė dėl mitingų ir veselių. Nepamirškite šios atsakančiussios vietos, o busit užgandinti. 73 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y. Palei Wythe Ave.

Geriausias Linimentas arba PAIN EXPELLERIS ant svieto nuo visokių GALVOS skaudėjimų, KAULŲ, PERALIMO, REUMATIZMO, STRENU SOPĖS, SAUSGELŲ, KAKLO, GALVOS SUKIMO IR DIEGLIŲ.

Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasigelbėti, neįeškok rodois pas kokius nemokėjus žydėlius ar kryžiotkus savo priepuoly, bet kreipkis arba tiesiai parašyk pas savo loeņą vientantį, reikalaudamas tikrų gry nų ir gydančių vaistų — pas ALBERTĄ G. GROBLEVSKI, Plymouth, Pa.

garsų dirbėją „Lenkiškų ir Lietuviškų gyduolių“, o persitikrinsi, kad neiškleisi velturi ir ant apgavų vysčių savo sunkiai uždirbtos cen-ros.

Turime gyduoles nuo visokių li- dų, kokias tikrai randasi ant svieto teip del senų žmonių, kaip del kūgikių, vyrų ir moterų.

„Lenkiškai—Lietuviškai“ vaistai jau tukstantis padarė sveikais — išgydys ir Tave!

Ypatinai SLAPTAS ligas gy dome ir gilioje slaptoje užlaikome, kaip kunigas išpažinti.

Delto jeigu trokšti tikros gydy tojaus pagalbos, aprašyk savo ne-gerovę, aiškiai ir su smulkenomis, pridėk 2 centu ant atsakymo laiškui, o niekuomet to nesigailėsi. Adrisuok:

Albertas G. Groblewskis Cor. Elm and Main Sts. Plymouth, Pa.

MĖSINYČIA Užlaikau kasdien švie- žią mėsą, kiaulieną, ver- šieną, jautieną, avinė- ną, kumpiai švieži, rukyti, dešrų galima gauti visokių didelių pasirinkimų. A. Adzgakas, 204 Main st. PLYMOUTH, PA.

HOTELIS VIN. DAJNIO 12 W. Main st. Plymouth, Pa. Užlaiko visokios arielkos, vyno, skanus aluio, porterio ir kvėpianti cigarai. Salė dėl draugys- čių ir šėp susirinkimų. Reikale kreipkitės pas savo tau- tietį VINČĄ DAJNĮ.

D-ro pasekme gydime speciališku ligu. Yra užtikrinta ant to, jog jo pasekmes kaip Specialistas gydyme tujų ligų yra iš tikros ir ilgus praktikos, o ne iš knygų išsėmos.

Dr. ALEKSANDRO O'MALLEY spsabas yra tai praktika per visą savo am- žių gydyme tujų ligų ir per tikrą žinastį vi- sokių mokslisų spsabu naudojime per jį. Jisai atiduoda savo tarnystą dėl jysų, kuris per 25 metus datyrė, su pasikalbėjimu už dykų pas save asabiškai ar per pačty, o jo ofisuse randasi viskas ant pažinimo jysų ligų, be mažiausio kasto ant jysų naudos.

RUPTURA Ar tai tikrą ar tuomlaikime, arba vandenių, gydan ant visados be naudojimo peilio, skaudėjimo ar atsitraukimo no darbo. Be operacijos. NERVO-VITAL LIGA. Nuo padukimo jaunystoje, persidirbimo ir ištėkėjimo, kurie sunal- kina daugybę žmonių ant viso gyvasčio, gydan ant visados. Kraujas, nervos ir visi sąnariai išgydomi be jokių bjaurių gyduolių ar operacijų.

UŽSLEPTOS LIGOS. Kurios tanklai yra užsleptos, o tik duodasi pažint per kraujų, ink- stuose ir kituose sąnariuose. Dr. O'Malley X-ray ir kitos įtaisos greitai parodolizą ir priežastį.

VERIKOSELE. Yra tai liga, ką gisios užsikėmsa su juodu krauju privatiškose dalyse kuno, per ką pastoja gislose kieti guzai ir neduoda dėl nuturos atlikti savo pareikalavimų. Išgydan ant visados be bjaustymo, rishmo ar skausmo. Visos nervos buna drutos ir sveikos, o vyriškumas vėla buna sugrąžintas.

Prisiųsk pačtinę markę už 2c, o aplaikysi daktarišką knygtę su abrozėliais už dyką.

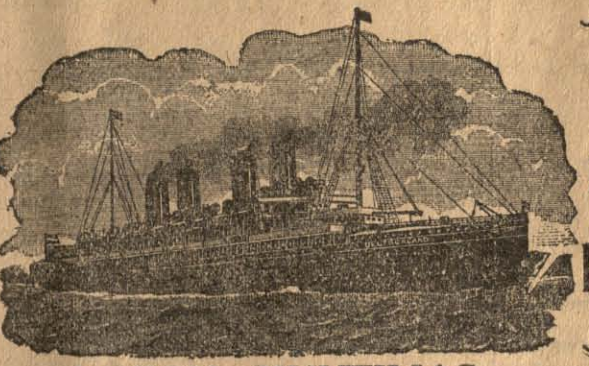
Dr. O'Malley 158 S. Washington st. Wilkes-Barre, Pa. Čia rašoma ir kalbama lietuviškai ir lenkiškai.

DOVANAI VISIEMS Temykite gerai! TIKRAI LIETUVIŠKA, DIDELĖ KRAUTUVĖ Puikiausiu armonikų, skripkių, klornety, triubių, koncertinių ir daugybė kitokių muzikališkų instrumentų. Geriausiu dzeigorin, lenčių, visokių žiedų, inkety, spūty, kolėkų aukšinių ir paau- stoty, visokio skyriaus masinukų dėl drukavojimo gromaty, puikių brifų, albumų portretams, revolverių, šaudyklų (striblių), kiseninių lempukų, guminių litarų, adresams pečiųty, gramatikų mokintis angliškios kalbos, žodynų, istorikų ir maldų knygų kokių tik randasi lietuviškoj kalboj, gražių popierų dėl rašymo gromaty su puikiausiais apskaitymais ir dalnomis—su konvertais tuzinas 25c., 5 tuzinai už \$1.00, 1000 už \$c.00. Kas velitų sau ką parsitraukti, tegul prisijunčia už 5c markę ir teisinga adresą, o apturs didelį N3 naują KATALOGĄ DOVANAI su 315 aiškių paveikslų ir 1000 visokių naudingų daiktų. Aš gvarantuuju, kad mano tavoras pirmos klisos, o prekės pigesnes kaip kitur. Orderius išsiunčiu greitai į visus Amerikos ir Kanados kraštus. Perpuikiai gali gaut pirkit daug pigiau kaip kitur. Reikalaujant katalogo paminkit vardą laikraščio, katrame matėt apgarsinimą. K. VILKEVICH. 112 Grand st., Brooklyn, N. Y.

DIDZIAUSIA IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA AGENTURA

PARDUODA ŠIFKORTES ir SIUNČIA PINIGUS.

Ofisas 120-124 Grand Street, BROOKLYN, N. Y. Ofisas 224 E. Main Street. PLYMOUTH, PA.

PINIGU SIUNTIMAS. Siunčia pinigus į visas svieto dalis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos kursą. Norinti siųsti pinigus į kraują gimines arba pažįstamjems — siųsk juos per mūsų ofisą, o greičiausiai ir saugiausiai nueis, ir ne vien vietiniai, bet ir iš kitų kraštų per čia pinigų siunčia, todėl kad per čia siunčiamai pinigai greičiausiai nueina.

ŠIFKORTES. Čia galima gaut šifkortes ant visų geriausių linijų ir greičiausių laivų į kur tik nori išvažiuoti ar atvažiuoti. Šifkorteų prekės čia tokios pat kaip ir pačių kompanijų ofisuse. Čia ir tikietus ant geležinkelijų galima gauti iš New Yorko į pietinos ir ykarines valstijas.

Gyvenanti kituose miestuose teip-pat čia gali viską gauti per susirašymą, kaip tai: šifkortes ir pinigų pasiuntimą.

DIDZIAUSIA KRAUTUVĖ KNYGŲ. Čia galima gauti visokias lietuviškas knygas, kokios tik yra išėję iš po spaudos, kaip svietiš- kas teip-pat ir maldų knygas.

Rašydami su bent kokiais reikalais visada adresuokite šiteip: J. J. Pauksztis ir K. Brazys, 120-124 Grand Street, Brooklyn, N. Y. 224 E. Main Street, Plymouth, Pa.

VIENYBES LIETUVNIKŲ... AGENTAI. Alden, Pa. W. Sarpalius. Baltimore, Md. J. Luis, 521 W. Baltimore st. Brooklyn, N. Y. E. Fromas, 73 Grand St. A. Diržulaitis, 97 Grand St. T. Jarmala, 217 Berry St. A. Jankaukas, 52 Hudson Ave. Cambridgeport, Mass. S. Gritz, 541 Main St. Chicago, Ill. F. Eismanta, 3252 S. Halsted St. P. M. Kaitis, 221 Wabansia Ave. Elisabeth, N. J. Feliksas Raulynaitis, 211 1-st St. Box 196 Easton, Pa. Montello, Mass. B. P. Miškinis, Box 124 New Britain, Conn. M. J. Czeponis, 21 Pleasant St

Racine, Wis., Ignas Macziulis, 621 Standard st. New York. J. M. Daniulis, 64 Cansevoort st. Naugatuck, Conn. A. Levandauckas. Scranton, Pa. J. Petrikis, 1514 Ross Ave So. Boston, Mass. N. Gendrolis, 224 Athens St. Waterbury, Conn. J. Zementaukas, 39 W. Porter St. Westville, Ill. V. S. Kreivenas. New Britain, Conn. J. Mažeika, 28 Connerton st. Turners Falls, Mass. K. P. Szimkonis, box 671 Shenandoah, Pa. J. Rcdminas, 236 N. West st. Newark, N. J. V. Ambravevyčia, 178 Ferry st. E. St. Louis, Ill. K. J. Baranaukas 452 Collinsville ave KELIAUJANTIS AGENTAS J. Stasiulevičius

ADRESAI ANT PARDAVIMO LOTAI. Hildale Pa. 7 minutų kelioies iš Wilkes Barre, geroi vietoj parsiduoda pigei. Turinčiam pinigų gera proga į trumpą laiką padvigubinti pinigai nes ten kasdiena prekės kyla. Dasižinkite. J. J. Paukstis & Co. 224 E. Main str Plymouth, Pa.

PINIGŲ PREKĖS. Siunčiant pinigus į Lie- tuvą: 100 rubliū \$52.25 500 rubliū \$259.90 1000 rubliū \$518.65 Siųskit per J. J Paukštį 120 Grand st. Brooklyn, N. Y.

Nauji Tautiški Paveikslai Naujai atspausdinti, labai gražūs. 1. Didis Lietuvos Kunigaikštis Vytautas. 2. Didis Lietuvos Kunigaikštis Keistutis. 3. Didis Lietuvos Kunigaikštis Algirdas. 4. Didis Lietuvos Kunigaikštis Gedeminas. Paveikslų miera 22x28 colių. Prekė 35c. kožnas. Paveikslas revoliucijos Lietuvoje, didumas 22x28. Prekė \$1.00. Lietuvos mapa, didumas 8x11. 5c Pinigus prisiųsdam adresuok: J. J. PAUKSZTIS & CO. 224 E. Main st. PLYMOUTH, PA.

Lietuvių Moterų Progre- syvisko Susivienijimo Komiteto Adresai: Sekretorė:—K. A. Gilbaitienė, 1514 Ross ave., Scranton, Pa. Finansų Sekretorė:—M. Olyta, S. E. Cor. 12-th and Ritter st. Philadelphia, Pa.

Isdininke:—P. Stankuvienė, 1112 Blake ave., Brooklyn, N. Y. Narė Pil. Kom.—M. M. Rice, General Delivery, New York, N. Y. Narė Pil. Kom.—A. Pračaitienė, 144 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Geriausia Proga:

Pigia ir lengva budu galima igit turtą. Zemes smotus (lotus) didumo 20 x 100, 25 x 170 uz \$195. ir brangiaus parduoda

David P. Leahy Realty Co. South Ozone Park. South Jamaica, L. I.

tiktai 6 minutas kelio nuo Brooklyn City Line su „Traction“ karu. Imoketi reikia 9 dolerius o likusius issimoka po \$1. dol. ant savaites.

Ant pareikalavyma artenias zinias duoda

J. Buller, 16 Jewel Str., Greenpoint, Brooklyn, N. Y.

Junior Typewriter.

Preke \$15.00.

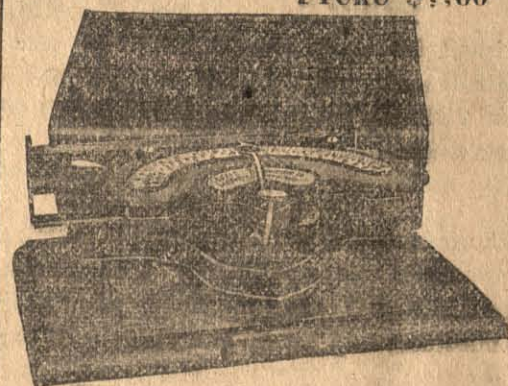
Junior Typewriter yra tai naujiausio isradimo drukuojama masina ir drukuoja teip greitai ir puikiai, kaip ir brangiausios masinos. Ji yra su universališkais raktais, teip kaip masinos uz \$100.00

Ant tos masinos galima drukuoti 80 zodziu i minuta. Padaryta is labai tvirtu plieno. Didumas masinos 2x5x10 coliu. Galima vartoti popiera 8 ir pusia coliu platumo. Turi 84 litaras ir zenklus. Volelis su litaroms mainosi, ir tokiu budu ant jos galima drukuoti visokerio-pose kalboje. Susidada is 180 atakryiu daliu, sveria 3 ir pusę svaro. Su-leta i labai puikia skrynele ir ja galima nešiotis rankoje, arba kišenioje. Ji yra netikiai naudinga, bet ir reikalinga kiekvienai ypatai, o uz tokią preke, tai kaip dykai.

Labai puiki masina drukavojimui.

Preke \$7.00

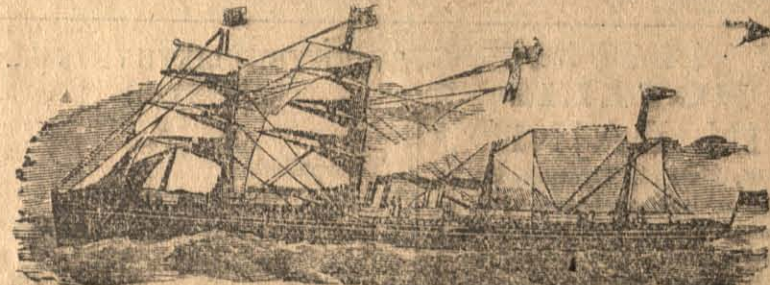
Szita masina puikiai dru-kuoja, labai aiškus drukas ir druciai padaryta, visa jos sistema gražiai sutaisyta. Ji parsiduoda po 10 dol., bet dabar ant trumpo laiko atpi-ginta tik uz 7 dol. Skrynele 2 dol.

Kas reikalauja tankiai kil-notis, tai geriausia pirkti masina su skrynele, kurią pasiemesi ranką kaip čem-danėli gali neštis kur nori.

Pati skrynelė..... \$2.00. O masina..... \$7.00.

Dabar yra gera proga šią masiną pigiai nusipirkti ant šio adreso: J. J. Pauksztis ir K. Brazys, 120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Max Kobre Litewski i Polski BANK 40 Canal Str., -142 Division Str., New York Filija 81 Grand st. Brooklyn, N. Y

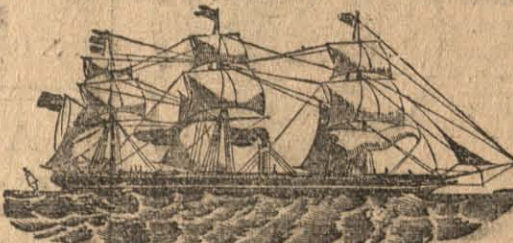

Frieteliai! duodu jums žinią, kad mes parduodam Sifkortes ant visu greičiausių laivų už pigiausią prekę. Esu užtvirtintu agentu ant lini-North German Lloyd Bremen; Hamburg Amerikan Line Hamburg, Red Star Line, Antverpo ir Netherlands Lines Roterdamo. Siunčiame pini-gus, kurių jų prieteliai gauna i 15 dienu. Musų kantoroje galite su-nekėti lietuviškai ir lenkiškai. Atpikite ir persiliudikite, kad mes per 52 metus su kožu apsiėjome teisingai. Teisposi parduodame tikietus ant visu geležinkelų Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinoti kad mes primam pinigų i deponitą banko ir mokam po 3% procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 doleriu ir vir-šaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti ir išimti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų, ir nuo 4 iki 8 val. vakare.

TEMYKITE BROLIAI!

Imkimės nors sykį už rankų ir šelpkim vians kitą. Reikalaudami šipkorėjų va-ziuoti i senąjį kraują, arba norėdami parsitraukti iš Te-vynės savo giminius, pažįstamus, teipgi siųsdami pinigus, neužmirškite atsilankyti i LIETUVISZKA BAKA, W. G. SAVA, 13 S. Penn'a Ave. WILKES-BARRE, PA. Gyvenu ločnam savo name.

GERIAUSIA UZEIGA LIETUVIAM pas JONA KULBOKA.

Skanus Alus, gardi Arielka, visoki Vynai ir kveponi Cigarai. TURIU AGENTURA Parduodu Lotus, ir Namus, puikioje vietoje, ant gerų išlygų, galima pirkti už pilną prekę ir ant išmokėsčių. Perkant už pilną prekę 15-tą procentą numažina. Ši puiki vieta randasi LINDEN, N. J. Nuvažiavimas dovanai. Reikia dazižinot pas AGENTA JONA KULBOKA 74 Grand Street, kampo Wythe Av. Brooklyn, N. Y. Vietoje, ką bankose pinigų prau-odot, tai verčiau nusipirkti lota arba namus, o tada pinigai niekad nep-raužs. Su guodone gero velyjantis JONAS KULBOKA.

PLYMOUTH NATIONAL BANK, East Main st., Plymouth, Pa.

KAPITOLAS.....100.000 PERVERSIS.....20.000 Tris procento mokame ant padėtų pi-nigų. Bus išmokėta ant kiekvieno pa-reikalavimo. Gerusia užtikrinta urė diška banka. John R. Powell, Prezidentas, John J. Moore, Vice-President, R. J. Faust, Jr., Kasierius.

Lietuviškas Dziegornikas

Sziuomi užsimu jau 20 metų. Užlaikau visokios rusies laik rodzius, sieninius, pastatoma ir kiseninius vyriškus moteriškus, aukštinis ir sidagrinius ratėžolius, visokius žiedus, epil-ikas, anekritis ir branzalietus teipgi vintavonei žiedus, sude du literes, diena, ironcei meči su vadais dykai. Teisposi tai sau siuce visus pamintus ir n-pamintus daigtus. Gaukite už pigia prekę suatšakanc rasyte. Norite užsiorderuot laikrodėi ant sijn ar sids, brinj, ar paakšnotu, tegul prisiuočia savo tikra adresa ir 50 ct., o mes prisiuočia ant Expeco ir peržiurėjas gali užsimokėti pinigų ir pasimti. VINCAS URMANAVICZIA, 49 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

In 7 dienas per marias. Parduodu Latvokortes, siuociu pigius ir de-viderastes i visa dula svieto. Parduodu Latvokortine, lenchingelne, Ziedus mastelėlas gromatome drukuot \$4 iki \$100. G. J. JESZMANT, 171 N. Main st. Pittston, Pa.

HOTELIS A. NATAUCZIO, 218 E. Main Street, PLYMOUTH, PA.

Skanus Alus, puikiausis Arielka visokis Vynas, Porteris, Elijus ir kveponi Cigarai. Atsilankykit pas seną biznierių ir pažįstamą A. Natauti.

VISI DABAR SKAITYKITE!

„VADOVAS IN SVEIKATA“ Naujausios ketvirtos laidos.

Ta garšioji knyga parašyta Dr. E. C. Collins, bet paskutinė laida padidinta, su daug naujų išaiškinimų, visokios ligos, jų vardai, kaip nuo ligų išsigydyti, išsigydyti ir kaip būti sveiku. Dang žingėdžių paslaptių aprašyta laimingam ženybiniui gyvenimui, su nauja priedu, 228 lapų dydžio, pripildyta ir išleista THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTO! TA KNYGA SKAITYTOJUI IR KLAUSYTOJUI suteiks tikrą rodę gyvenime, kaip būt sveiku, o sergantiems kur ir kaip išsigydyti. Yra tai pirmutinė lietuviškoji kalboje, tokia naudinga knyga.

„VADOVA IN SVEIKATA“ kuris tik perskaitys, netik mokės nuo visokių ir užsikročiama ligų išsigydyti, bet ir daktariškam mokslė apsišvies. Toje knygoje apart aprašymų yra daug pavoislių, kad žmogaus subudavojimą ir vidurines paslaptis kaip zerkole permatys,— teip atvirai ik šiol nieks nedrįso viską parodyti.

„VADOVAS IN SVEIKATA“ yra labai naudinga seniems ir jauniems, vyrams ir moterims, apsidėnsiems ir jaun-ikiams, kiekvienoje stuboje ji turėti rastis. Tik viską dazižinoti, kaip patėi knyga perskaitysi. Ji tukstantėsius sveikais padarė, kitus nuo mirties išgelbėjo ir gyvena laimingai.

SZIOS PASKUTINES LAIDOS IR VEL 100,000 ISZLEISTA, kurie dar neiturit, todėl pasirupinkite tą knyga, yra tai kaip ir turėti daktarą savo namuose. Dabar „V. in S.“ stora, didelė knyga, bet jos prekė ta pati, tik 45 cen., vienok kad ji labai visuomenės išduota, tad kiekvienam bus prisiusta VISAI DOVANAI, kuris atsijis tik už prisiuntimą 10 cen. markėms.

Jei sergi pirmiau nekaprėpsiesi prie kokio nors daktaro, tai reikalauk ir perskaityk „VADOVAS IN SVEIKATA“. Sergantiems mes rodiame skaityti apie REUMATIZMĄ, PLAUCIŲ, KEPENU, INKSTŲ, ŠIR-DIES, VIDURIŲ, YXRŲ IR APIE MOTERŲ ligas. Sveikiems kitus skyrius, nes kiekvienas straisnis labai aktyvas ir madingas. „V. in S.“ reikalinga kiekvienam, tai perskaitęs nepateks i ligos nasrus.

Teipat išleidėjai „VADOVO IN SVEIKATA“ užlaiko grynas, geriausias gyduotes, kokias tik gamta ir mokslas išduoda, ir išsiuntinėja visur. Rašant adresuot: The Collins New York Medical Institute, Inc. 140 W. 34 Str., New York, N. Y.

Naujas Telephonas No. 8208 Jonas Dzedolikas Lietuviškas GRABORIUS KARIETOS ant veseilių laidotuvių ir krikščynų Vežimai perkaustymui ir tt. 509 Main st. Kingston, Pa.

VIENYBE Telephone 1406 Greenpoint. KUR TEN IR GALYBE VIENTELE LIETUVISKA APTIEKA VINCO DAUNARO, 182 BEDFORD AVE. BROOKLYN, N. Y. Tarpe North 9-tos ir 10-tos ulycios.

PUIKUS HOTELIS! KAZ. MILISAUSKO. Laikau visokius gėrymus, kaipo tai: Alų, degtiną, visokį vyną, porteri ir kveponius Cigarus. Priek tam laikau kriaučystę. Ste-linotus siutus dirbu pagal veliausia mada, už prieinama prekę. Reikale nepamirškite savo letuvių. 16 Baltimore st. Wilkes-Barre, Pa. prieš central dype Hotelis žemai, o kriaučyste viršui.

Isidor Glou. Parduoda laikrodžius sieninius ir kiseninius vyriškus ir moteriškus, žiedus, branzoletas apilikas ir visokius aukštinus daiktus, teipgi nazi-jima jų taisyti. Viekas už pigiausią prekę. 102 Main st. Plymouth, Pa.

Antanas Staszauckas. Laikau puikioje vietoje Saitina, užlaikau sra-niausius gėrymus ir kveponius Cigarus. Lietu-viai nepamirškite atsilankyti pas savo vientanti. No 2 Cor. Nesbitt ir B EAST PLYMOUTH PA.

Telephonas 8 S. P. V Obiecinas & Co Cor. 12-th and Carson st., S. S. Pittsburg, Pa.

W. SŁOMINSKA, 679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL.

Mano Dirbtuve tapo Apdovanoja DWIEMS MEDALIAIS ant Kosciuszko Paro-dos už rupestingą, tei-singą ir artistiską iz-dirbimą.

KARUNŲ, SZARPU, KUKARDŲ, ROZETŲ, BERLŲ, MARSZAL-KINIŲ LAZDŲ ir tt.

Turiu už garbę apretkziti go-dotiniems Kunigams ir guodoti. Draugystėms, kad asz dirbu wi-sus augščiausis pamintus daigtus Pigiausiai, Teicingiausiai ir Geriausiai, nes per 30 metų užsimdama išdirbimais igijau geriausę praktikių ir dėl to galiu visę padirbt pigiau ir geriau ne-gu kiti fabrikai. Su guodone W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

PRETELIAI LIETUVIAI! 12 dideliu ir 12 mažu, Preke \$10 uz butasa. Prekes apmokamus H. B. ROSENSON, BROOKLYN, N. Y. 317-319 Grand St., Telephone, 1102 W. msnburgh

GERIAUSIA UZEIGA PAS VINCA ŽARSKI. Laikau puikioje vietoje Saitina, už laikau skaniausius gėrymus, Alų, Ariel-ka, visoki Vyną ir kveponius Cigarus. Lietuviai nepamirškite atsilankyti pas savo tautietį po Numeriu 111 Wythe Ave. Brooklyn, N. Y.

PUIKIAUSIOI VIETOJ SALUNAS AND. LINONIO, Clinton Ave. ir Hamilton Place, MASPETH, E. I.

Jonas S. Lopatto, Attorney and Counsellor-at-Law (Lietu-vyš advokatas pabaigęs Pennsylvanijos Universitetą), užsimna varymu protų vi-suose teismuose.

Offisas rumuose 47-48-49 Bennett Building, kampo Public Square ir North Main Street, WILKES-BARRE PA. Telephonas naujas Offiso 37 „ „ Residencijos 1284-R.

Lietuviszkas Ziegormeistras. Sziuomi užsimu jau 18 metų.

Pranešę viešama Lietuvos, kad uždejan didelę kramtiną visokių dziegovėlių ir žiedų: kaipo tai, laikrodžių sieninių, kiseninių dyto aukso vyriški ir moteriški su gražiom kviet-koms ir t. t. Vieokį žiedą šilubinių ir šelp nešioti vaikū-nams ir merginoms a dideliam paširinkime ir už prieinama prekę. VISOKIŲ MUZIKOS INSTRŪMENTŲ.

M. MINKUS, kampo Hancock ir 236 E. Marko str., Wilkes-Barre, Pa.